Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

www.defterianaynosi.com

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

ΤΟΠΙΚΑ

Αποκάλυψη: Κυπριακή λίστα Μεγαλό-καταθετών και Φοροφυγάδων προκαλεί πανικό στη Δημόσια Υπηρεσία - άλλοι τη διερευνούν και άλλοι προσπαθούν να τη συγκαλύψουν σ. 2

Η Τρόικα ήρθε, το «ορόσημο» πέρασε, η βουλή ενέκρινε νέα εγγύηση για τις Τράπεζες και τα ΜΜΕ αναζητούν νέους τρόπους πίεσης σ. 5

Η Παραίτηση του Σόλωνα Κασίνη από την ΚΡΕΤΥΚ: Αντιπαραθέσεις και Αποκαλύψεις; σ. 9

Εμείς με την Τρόικα και εκείνοι με τον Ερτογάν: η αλλαγή στη σχέση Τουρκοκυπρίων-Άγκυρας σ. 14

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ – ΤΑΞΙΚΑ ΝΕΑ σ. 17

ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Διαβάζοντας τον Πολίτη ... Ανοίγει η Όρεξη!!! Από τα εστιατόρια στις δεξιώσεις και ... από το ρεπορτάζ στη γευσιγνωσία !!! σ. 21

ΔΙΕΘΝΗ

Αμερικανικές εκλογές: η νίκη μιας πολύχρωμης συμμαχίας με ταξικούς απόηχους σ. 28

Ευρώπη: Η «Ελλάδα» εκλιπαρεί μέσα σε συνθήκες οργής, ενώ στην Ιβηρική η κρίση των Τραπεζών δείχνει τα δόντια της σ. 32

Αριστερή Ρωσία: 95 χρόνια μετά την επανάσταση και 20 χρόνια μετά την αντεπανάσταση σ. 35

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Τουρκοκύπριος αντιρρησίας, Αντιμνημονιακές Δράσεις σ. 38

ΣΠΟΝΤΕΣ σ. 44

ΕΠΙΛΟΓΕΣ από τα Blogs σ. 49

Αποκάλυψη: Κυπριακή λίστα Μεγαλό-καταθετών και Φοροφυγάδων προκαλεί πανικό στη Δημόσια Υπηρεσία -

άλλοι τη διερευνούν και άλλοι προσπαθούν να τη συγκαλύψουν

Στη λίστα φιγουράρουν γνωστοί παράγοντες των ΜΜΕ, golden boys - girls του τραπεζιτικού κατεστημένου και μέλη της οικονομικής ελίτ, με εκατομμύρια καταθέσεις στο εξωτερικό

Μια λίστα καταθέσεων στο εξωτερικό εμφανίζεται, ξαφνικά και προκαλεί πανικό στον έλεγχο των φορολογικών φακέλων

Ξαφνικά, τις τελευταίες 10 μέρες στο τμήμα ελέγχου των φορολογικών φακέλων επικρατεί ένα μείγμα δυσφορίας και πανικού, μετά τη ξαφνική εμφάνιση μιας λίστας 800 ατόμων με καταθέσεις στο εξωτερικό. Η λίστα φαίνεται να υπήρχε από την περίοδο 2006-2008 (ενδεχομένως από πηγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και ήταν καταχωνιασμένη σε συρτάρια υψηλόβαθμων γραφειοκρατών. Η μόνη πληροφορία που κυκλοφορούσε ήταν: *"Έχουμε πληροφορίες για καταθέσεις στο εξωτερικό – αν υποψιάζεστε κάτι νά' ρχέστε να μας ζητάτε να ελέγχουμε»,* δηλαδή μια διαδικασία συγκάλυψης από τους υψηλόβαθμους, που είχαν στα χέρια τους τις πληροφορίες. Ξαφνικά και ενώ έκλειναν οι φορολογικοί φάκελοι, η λίστα εμφανίστηκε από το πουθενά με οδηγίες στους αρμόδιους δημόσιους υπάλληλους, να ξανανοίξουν τις φορολογικές δηλώσεις των εμπλεκομένων, για να ελεγχθούν με βάση τα στοιχεία της λίστας – αν λ.χ. κατέβαλαν φόρο για τους τόκους, τους οποίους παίρνουν.

Η λίστα περιλαμβάνει μέλη της οικονομικής, και όχι μόνο, ελίτ. Αποτελεί, ουσιαστικά, ένα τεκμήριο του πώς μερίδα αυτής της ελίτ μεταφέρει στο εξωτερικό τα κέρδη ή το κεφάλαιο της. Και τα ποσά για τα οποία γίνονται αναφορές δεν είναι αμελητέα – αναφέρονται λ.χ. τόκοι από εκατοντάδες χιλιάδες μέχρι και εκατομμύρια. Και η άλλη ομάδα, εκτός από την οικονομική ελίτ, που είχε την δυνατότητα να μαζέψει τέτοια ποσά και να τα διοχετεύει στο εξωτερικό, ήταν μέρος της τραπεζιτικής ελίτ.

Η συγκάλυψη των καταθέσεων στο εξωτερικό έχει ιστορία συγκάλυψης

Σε ένα κείμενο στο Φιλελεύθερο, τον περασμένο Σεπτέμβριο, ο κ. Ευρυβιάδης παρέπεμπε σε ένα χαρακτηριστικό «μικρό σκάνδαλο» της δεκαετίας του 90 – όταν ο Φιλελεύθερος δημοσίευσε την πληροφορία - χωρίς ονόματα, βέβαια - ότι επώνυμοι Κύπριοι είχαν καταθέσεις 5 δις δολαρια στο εξωτερικό με βάση την έκθεση του ΔΝΤ. Αυτές οι καταθέσεις ήταν, βέβαια, παράνομες - όπως και σήμερα η φοροδιαφυγή. Ο συντάκτης κινδύνευσε, τότε, με απόλυση. Σήμερα, η συγκάλυψη της οικονομικής ελίτ είναι εξόφθαλμη από την προσπάθεια της πλειοψηφίας των ΜΜΕ, να μετατοπίσουν την συζήτηση από τα σκάνδαλα των τραπεζών. Και φυσικά, όπως και τη δεκαετία του 1990, όσοι μεταφέρουν χρήματα στο εξωτερικό, έχουν συγκάλυψη και από το τραπεζικό κατεστημένο – διότι, προφανώς, οι τόκοι τους έρχονται μέσω των τραπεζών.

Από τα μέχρι τώρα δεδομένα, προκύπτει ένα νευραλγικό ζήτημα: ποιός ή ποιοί είχαν τη λίστα και γιατί δεν την είχαν χρησιμοποιήσει από πριν; Ποιοί αρμόδιοι συγκάλυπταν τους εμπλεκόμενους;

Το δεύτερο ζήτημα είναι η αιτία η οποία προκάλεσε το ξαφνικό πανικό – αλλά και ο ιδιόρρυθμος τρόπος, που επιλέγηκε για διερεύνηση. Πίσω από την πρακτικότητα φαίνεται να υπάρχει και ένα στοιχείο στενής επίβλεψης των εμπλεκόμενων μεσαίων και χαμηλόβαθμων δημοσίων υπαλλήλων που τους ζητήθηκε να ερευνήσουν τις υποθέσεις και άρα, να ξανανοίξουν τους φακέλους. Η λίστα μοιράστηκε σε ξεχωριστές σελίδες και ακολούθως, οι σελίδες δόθηκαν σε διάφορους λειτουργούς. Η πρακτική έχει και την ακόλουθη αστυνομική λειτουργία: δυσκολεύει τη διαρροή στοιχείων, αφού οι διαρροές ονομάτων θα πιστώνονται στο άτομο, το οποίο έχει την σχετική σελίδα. Εκτός, βέβαια, αν η έρευνα καταφέρει να μαζέψει στοιχεία από την αρχική ολοκληρωμένη λίστα ή από διαφορετικές σελίδες – όπως έγινε και στην περίπτωση για την συγγραφή αυτού του κειμένου.

Το γιατί προέκυψε το ζήτημα είναι, επίσης, ενδιαφέρον. Οι πληροφορίες μας λένε ότι την πρωτοβουλία για επανεξέταση της λίστας ανέλαβε η Γενική Ελέγκτρια. Το γιατί, τώρα, παραμένει αδιευκρίνιστο. Είναι γεγονός ότι η Γενική Ελέγκτρια είχε θέσει θέμα αντιμετώπισης του θέματος της φοροδιαφυγής και στο παρελθόν. Τώρα υπάρχει και η απειλή της κυβέρνησης ότι θα επιμένει στη δημοσιοποίηση περιπτώσεων φοροδιαφυγής – το name and shame, προφανώς, προκαλεί πονοκέφαλο στους εμπλεκόμενους. Και οι

εμπλεκόμενοι, δεν είναι μόνο οι φοροφυγάδες, αλλά και οι ανώτεροι γραφειοκράτες, οι οποίοι τους συγκαλύπτουν. Και για αυτό κινητοποιήθηκε το σχετικό λόμπι συγκάλυψης στη Βουλή, με πρωταγωνιστή τον Αβέρωφ Νεοφύτου. Μια άλλη πιθανή αιτία πίεσης, ίσως να είναι και οι αποκαλύψεις του Πολίτη για το Σιζόπουλο και οι απειλές του τελευταίου ότι θα κάνει και ο ίδιος αποκαλύψεις. Επιπρόσθετα, η επιμονή, βουλευτών όπως της Ειρήνης Χαραλαμπίδου για διερεύνηση κυπριακών καταθέσεων στην Ελβετία (της κυπριακής «λίστας Λαγκάρντ») λογικά οξύνει, επίσης, το ζήτημα προς την κατεύθυνση της διερεύνησης.

Πάντως, σε μερικές σελίδες από τη λίστα στην οποία αποκτήσαμε πρόσβαση υπάρχουν επώνυμοι από το χώρο των ΜΜΕ και της οικονομικής ελίτ. Όποτε, η συγκάλυψη, προφανώς, έχει και οικονομικό αντίτιμο, αλλά θα προωθηθεί και από συγκεκριμένα ΜΜΕ.

Η πρόσφατη αποκάλυψη ότι λίστα καταθετών σε «φορολογικούς παράδεισους» στα νησιά Τζέρσεϊ, την οποία κατέχει η βρετανική εφορία συμπεριλαμβάνει 134 άτομα με παραπομπή σε κατοικία στην Κύπρο, είναι εκφραστική του μεγέθους του ζητήματος της φοροδιαφυγής, μέσω καταθέσεων στο εξωτερικό.

http://ikypros.com/easyconsole.cfm/id/59117

Η Τρόικα ήρθε, το «ορόσημο» πέρασε, η βουλή ενέκρινε νέα εγγύηση για τις Τράπεζες, και τα ΜΜΕ αναζητούν νέους τρόπους πίεσης

Ποιός ετόλμησε
να πεί ότι το ορόσημο
της 12ης Νοεμβρίου
ήταν ένα συνειδητό
ψέμα;
Απλά η άτιμη πραγματικότητα
επιμένει ννα διαφωνεί
μαζί μας...
Εν θα τη δημοσιεύσουμε..
Εν θα τη δημοσιεύσουμε...
Εν θα τη δημοσιεύσουμε......

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ
ΚΥΠΡΙΑΚΩΝ
ΜΜΕ

Η πιο πρόσφατη υστερία για να πιεστεί και η κυβέρνηση και η κοινωνία να αποδεχτούν ένα Μνημόνιο χωρίς διαπραγμάτευση ήταν ότι χάνουμε, υποτίθεται, την ημερομηνία «ορόσημο» της 12^{ης} Νοέμβριου και ότι ο χρόνος είναι εναντίον μας και ότι η Τρόικα δεν έρχεται κλπ. Η «Αλήθεια», εν τω μεταξύ, συνέχισε για όλη την εβδομάδα να ψάχνει πιθανές πηγές χρηματοδότησης για να ερμηνεύσει την υποχώρηση του προηγούμενου εκβιασμού – τα δοκίμασε όλα: από το ότι θα υπάρχουν πολλά μνημόνια, στο ότι θα υπάρξει μικρότερο ρωσικό δάνειο, στο ότι αποφάσισε το ΑΚΕΛ να μην ξοδεύονται χρήματα από το κράτος – το άγχος έφτασε, τελικά, στο επίπεδο της κωμωδίας.

Ευρωπαϊκές ενδιάμεσες κινήσεις: εγγυήσεις για τραπεζιτικά ομόλογα και κάθοδος της τρόικας για συζητήσεις

Τελικά, την Τετάρτη, έγιναν δύο καθοριστικές κινήσεις: από τη μια ανακοινώθηκε ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δέχθηκε να προσφέρει

εγγυήσεις, η Κυπριακή κυβέρνηση στις τράπεζες για να αντλήσουν, μέσω ομόλογων, μέχρι και 6 δις. Το βράδυ της Τετάρτης, η τρόικα ειδοποίησε ότι θα ερχόταν. Φάνηκε ότι όντως είχε δίκαιο η Χαραυγή, η οποία είχε γράψει από τη Δευτέρα ότι υπήρχε εσωτερική διαμάχη στην τρόικα, με το ΔΝΤ να διαφοροποιείται και στο μέγεθος των αναγκών, αλλά και στην ενδεχόμενη βιωσιμότητα του δημόσιου χρέους, αν αναληφθεί τέτοιο ποσό. Φαίνεται ότι η στάση του ΔΝΤ είναι η ανακεφαλαιοποίηση μέσω του ESM (Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης των Τραπεζών). Κατά τα άλλα, οι πληροφορίες για τις διαπραγματεύσεις είναι περιορισμένες και συχνά αντιφατικές. Φάνηκε να υπάρχει διαφωνία για τους ημικρατικούς οργανισμούς, αλλά και για τα έσοδα από το φυσικό αέριο. Ενώ φάνηκε να είναι πιο θετικά τα στοιχεία για το 13° μισθό, την κλιμακωτή συνεισφορά και το συνεργατισμό. Με την ΑΤΑ φαίνεται ότι γίνεται αποδεκτή η παγοποίηση, αντί η κατάργηση αν και η συζήτηση συνεχίζεται.

Οι συζητήσεις και με την τρόικα, αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, φαίνεται ότι προχώρησαν ή τουλάχιστον πήραν την έγκριση για να προχωρήσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σε παροχή εγγυήσεων για έκδοση ομολόγων από τις κυπριακές τράπεζες. Η Σημερινή κωδικοποίησε το θέμα σωστά στον τίτλο της Τετάρτης, 7/11, ότι η παροχή των εγγυήσεων ανάβαλε τουλάχιστον για ένα χρονικό διάστημα την αποπληρωμή του χρέους των τραπεζών για το δάνειο των 3 δις του 2009. Η κίνηση φαίνεται να είχε διπλό στόχο – να αναβάλει την ένταξη του δανείου των 3 δις στις συνολικές ανάγκες της κυπριακής οικονομίας – εκτοξεύοντας, ακόμα, περισσότερο το ποσό το οποίο θα χρειαστεί – ενώ, όπως έγραψε και ο Φιλελεύθερος της Κυριακής, 11/11, η κίνηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας άνοιγε και την πόρτα για κρατικό δανεισμό. Την επομένη, είχαμε και το εκφραστικό επίπεδο της Κυπριακής βουλής. Ενώ εγκρίθηκαν 3 δις για τις τράπεζες, έγινε έντονη συζήτηση για να διασφαλιστεί, ότι δεν θα μπορούσε να δανειστεί και το κράτος – για να υπάρχει η πίεση από έλλειψης ρευστού και να μην μπορεί να διαπραγματεύεται η Κυπριακή κυβέρνηση με την τρόικα.

Το πλαίσιο των συζητήσεων: οι ανάγκες των τραπεζών

Η τρόικα έδωσε από την αρχή το στίγμα, ότι η διαδικασία δεν θα τελείωνε γρήγορα. Και αυτό κωδικοποιήθηκε, ευρύτερα, από τον Σόιμπλε, ο οποίος σε μια υπεροπτική κίνηση μετά την μετά εμποδίων και άγχους έγκριση των μέτρων του μνημονίου από την Ελληνική βουλή, δήλωσε ότι η έγκριση δεν σήμαινε και αυτόματη παροχή κονδυλίων. Η θέση, ότι οι Γερμανοί ήθελαν να καθυστερήσουν, επανήλθε – και αυτό φαίνεται και από το γεγονός, ότι δεν πιέζουν τη Ισπανία να υποβάλει τώρα αίτηση. Ήδη, έχει γίνει γνωστό ότι η τρόικα θα φύγει και θα επιστρέψει το Δεκέμβριο. Το κεντρικό ζήτημα συζήτησης, όπως φάνηκε ήταν και είναι το ποσό, το οποίο χρειάζονται οι τράπεζες. Και κάτι τέτοιο θα είναι γνωστό τον Ιανουάριο – και πάλι εν μέρει, αφού οι εξελίξεις στην Ελλάδα θα καθορίσουν και το μέγεθος των επισφαλών δανείων από τα 24 δις, που είναι επενδυμένα εκεί. Απλώς, το Δεκέμβριο θα υπάρχει μια κατ’αρχήν εκτίμηση του οίκου, που ανέλαβε την έρευνα για τις τράπεζες. Η επίθεση της Αλήθειας την Δευτέρα, 12/11, εναντίον του οίκου και της Κεντρικής Τράπεζας, μάλλον, δείχνει ότι κάτι ανησυχεί τον ΔΗΣΥ, αλλά και τον κ. Χάσικο.

Έτσι και αλλιώς, το σαββατοκύριακο μαζί με απειλητικούς τίτλους ότι σκληραίνει τη θέση της η Τρόικα, υπήρχαν αναπόφευκτα και τα δεδομένα – ότι το κέντρο βάρους των διαφωνιών είχε να κάνει με το ποσό που θα χρειαστούν οι τράπεζες – και άλλωστε, αυτό ήταν και η αιτία της ανακοίνωσης ότι οι συζητήσεις θα συνεχιστούν το Δεκέμβριο. . Η θέση του ΔΝΤ ότι οι Τράπεζες θα χρειαστούν 12 δις μπήκε στο τραπέζι και από την Τρόικα (μαζί με επιπρόσθετες απαιτήσεις) – προκαλώντας έντονες διαφωνίες από την κυπριακή πλευρά.

Από την κυπριακή πλευρά, υπήρχε και πάλι ένα διπλό πλαίσιο: Η κυβέρνηση επανέλαβε ότι θα γινόταν διαπραγμάτευση ότι και ότι ήθελε κατάληξη μεν (χωρίς όμως αυτό να εξαρτάται μόνο από την ίδια), αλλά και ότι ο στόχος ήταν να καθοριστούν οι πυλώνες. Κάτι που παρέπεμπε σε ευρύτερες διαδικασίες. Ο Σιαρλή ακουγόταν αισιόδοξος, αν και άπλωνε τον ορίζοντα των διαπραγματεύσεων.

Από την άλλη, τα ΜΜΕ έχοντας χάσει και το ψέμα της $12^{ης}$ Νοέμβριου, το περίφημο «ορόσημο» που δεν ήταν, αλλά και το θέμα της μη καθόδου της τρόικας, φαίνονται να αναζητούν νέους μηχανισμούς πίεσης. Ο Φιλελεύθερος λ.χ. την Τρίτη αναζητούσε νέο «ορόσημο» εσωτερικών πιέσεων - τώρα εισηγειτο την $12^{η}$ Δεκεμβρίου. Ταυτόχρονα τα ΜΜΕ μετάδιδαν από τις Βρυξέλλες τις επανειλημμένες αναβολές ακόμα και για θέμα του ελληνικού μνημονίου. Το πότε το χάσμα ανάμεσα στο λόγο των ΜΜΕ και την πραγματικότητα θα αρχίσει να γίνεται κραυγαλέα ορατό, είναι ένα από τα ζητούμενα της παρούσας περιόδου.

Μετατοπίσεις στο πολιτικό πεδίο;

Στο πολιτικό πεδίο υπήρξαν μερικές ρητορικές μετατοπίσεις. Από την μια μερικοί προσπάθησαν να επαναφέρουν θέμα ιδιωτικοποιήσεων των κερδοφόρων ημικρατικων οργανισμών (ο κ. Σαρρής λ.χ. ακούγεται αυξανόμενα ως εμπορικός εκπρόσωπος ιδιωτικών συμφερόντων όταν μιλά στα ΜΜΕ) αν και δεν το προχώρησαν όταν έθεσε θέμα το επιτελείο του κ. Μαλα. Από την άλλη είχαμε και αντιπαραθέσεις για την κλίμα των εκβιασμών που καλλιεργούν μερικοί: Όταν ο Ν. Αναστασιάδης προσπάθησε να θέσει ζήτημα πιέσεων για «μνημόνιο το γρηγορότερο», ξαφνικά ο Λιλλήκας εμφανίστηκε κριτικός το σαββατοκύριακο – κατηγορώντας τον ηγέτη του ΔΗΣΥ ότι προσπαθούσε να δημιουργήσει κλίμα εκβιασμών. Βέβαια, η αλήθεια είναι ότι τέτοιο κλίμα προσπάθησαν να καλλιεργήσουν για τέσσερα μήνες, τώρα και τα ΜΜΕ των οποίων η κύρια έμφαση ήταν να εκβιάσουν την κυβέρνηση να αποδεχθεί τους όρους της Τρόικα. Φάνηκε, πάντως, να υπάρχει μια μετατόπιση μερικών πολιτικών προς τη διαπραγμάτευση, αντί στην παράδοση στους όρους της τρόικα. Εμφανίστηκε, επίσης, και αναφορά σε «πολικούς όρους» της τρόικα – τον όρο το χρησιμοποίησε ο Πρόεδρος, την Κυριακή και φάνηκε να εδράζει και τη λογική της ΕΔΕΚ, η οποία έθεσε και θέμα κυριαρχίας σε σχέση με την κατάθεση του προϋπολογισμού.

Την Κυριακή, έτσι και αλλιώς, η Καθημερινή είχε ως πρωτοσέλιδο ότι μάλλον πάει για 2013 το μνημόνιο, ενώ η Χαραυγή υπενθύμιζε σε εσωτερικό σχόλιο έγγραφο από το Βερολίνο, το οποίο είχε αποκαλύψει το Ρόυτερς τον περασμένο Ιούνη, σύμφωνα με το οποίο η Γερμανία «δεν περίμενε να

ληφθούν από την Ε.Ε. οριστικές αποφάσεις για την ενίσχυση του συντονισμού της οικονομικής πολιτικής» πριν από την επόμενη άνοιξη. Οπότε, παρά την τοπική προτίμηση για τα ορόσημα, μπορεί να υπάρχουν και αλλα πλάνα.

Η Παραίτηση του Σόλωνα Κασίνη από την ΚΡΕΤΥΚ: Αντιπαραθέσεις και Αποκαλύψεις;

Το Παρασκήνιο των Αντιπαραθέσεων

Στις 8 Νοεμβρίου, ο Σόλωνας Κασίνης βρέθηκε για άλλη μία φορά στην πρώτη γραμμή των εσωτερικών ειδήσεων. Όπως και πριν από ένα χρόνο, μετά τον καβγά που είχε με την τότε Υπουργό Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, Πραξούλα Αντωνιάδου, έτσι και φέτος, ο Σόλων Κασίνης πρωταγωνιστεί σε μία ακόμη αντιπαράθεση, αυτήν τη φορά με τον Νεοκλή Συλικιώτη. Ποιοί είναι, όμως, οι λόγοι πίσω από την κόντρα Κασίνη και Συλικιώτη;

Η Εκδοχή Κασίνη

Σύμφωνα με τον ίδιο τον Σόλωνα Κασίνη, η νέα διαφωνία του έγκειται στις πρόνοιες του Καταστατικού της Κρατικής Εταιρείας Υδρογονανθράκων Κύπρου (ΚΡΕΤΥΚ). Συγκεκριμένα, ο Κασίνης ανέφερε ότι παραιτήθηκε από Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΚΡΕΤΥΚ γιατί η εταιρεία δεν μπορεί να λειτουργήσει, καθώς για κάποιες πρόνοιες του καταστατικού πρέπει να υπάρξει σχετική τροποποίηση της νομοθεσίας. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, ζήτησε από τον Υπουργό Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού να λύσει το όλο ζήτημα, ερχόμενος σε συμφωνία με τη Βουλή των Αντιπροσώπων.

Η σημαντικότερη από αυτές τις πρόνοιες, αφορά στον έλεγχο των υπόλοιπων εταιρειών υδρογονανθράκων που δραστηριοποιούνται στην Κύπρο. Όπως υποστηρίζει ο Κασίνης, είναι ανήκουστο μία κρατική εταιρεία να ελέγχει τα συμβόλαια των υπόλοιπων εταιρειών, ασκώντας εποπτικό, ελεγκτικό και

ρυθμιστικό ρόλο. Σύμφωνα με τον Διευθυντή της Υπηρεσίας Ενέργειας, η ΚΡΕΤΥΚ έπρεπε να εμπλέκεται μόνο στον εμπορικό τομέα. Ο Κασίνης πρόσθεσε ότι η ΚΡΕΤΥΚ δεν μπορεί να ελέγχει τις υπόλοιπες εταιρείες, καθώς δεν θα υπάρχει διαφάνεια και δεν θα μας εμπιστεύονται άλλες χώρες και άλλες εταιρείες, ενώ παράλληλα κάτι τέτοιο δεν επιτρέπεται από την Ε.Ε. Μάλιστα, ο Κασίνης υποστηρίζει ότι υπέβαλε σχετική γραπτή πρόταση προς τον Υπουργό Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού για το συγκεκριμένο θέμα, αλλά δεν την έλαβε υπόψη του.

Ο Κασίνης αναφέρθηκε, ακόμη και στα ζητήματα χρηματοδότησης της ΚΡΕΤΥΚ και συγκεκριμένα στο αίτημα παροχής χρηματοδότησης ύψους 900 χιλιάδων ευρώ από τη Συνεργατική Τράπεζα. Συγκεκριμένα, ανέφερε ότι του ζητήθηκε, υπό την ιδιότητα του ως Προεδρεύων των Εκτελεστικών Μελών της ΚΡΕΤΥΚ, να υποβάλει τη σχετική αίτηση χρηματοδότησης, έτσι ώστε να εργοδοτηθούν τα Εκτελεστικά Μέλη της εταιρείας. Παρόλα αυτά, ο Κασίνης επέστρεψε το μπαλάκι στον Υπουργό Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, ζητώντας να υποβάλει ο ίδιος την αίτηση, αφού βάσει της νομοθεσίας είναι ο ιδιοκτήτης της εταιρείας προς το παρόν.

Επιπλέον, στην ίδια επιστολή του προς τον Υπουργό Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, ζήτησε να διορισθεί Εκτελεστικός Σύμβουλος της ΚΡΕΤΥΚ, αλλά η αίτηση του απορρίφθηκε.
Τέλος, ο Σόλωνας Κασίνης ανέφερε ότι σε κάποιες περιπτώσεις ο Συλικιώτης δεν τον χαιρετούσε, ενώ παράλληλα όταν ζήτησε να διοριστεί Εκτελεστικός Σύμβουλος της ΚΡΕΤΥΚ και ο υπουργός αρνήθηκε, ο Συλικιώτης του είπε πράγματα που αν ο Κασίνης αποκαλύψει θα προκληθεί πολιτικός σάλος! Όπως προέκυψε στην πορεία, ο Κασίνης υποστηρίζει ότι ο Συλικιώτης του είπε, κεκλεισμένων των θυρών, ότι στη θέση αυτή προτίθεται να τοποθετήσει κάποιον, ο οποίος πρόσκειται στην κυβέρνηση.

Η Εκδοχή Συλικιώτη

Σύμφωνα με τον Νεοκλή Συλικιώτη, η ΚΡΕΤΥΚ συστάθηκε με βάση τον Νόμο Περί Υδρογονανθράκων. Σ' αυτό το πλαίσιο, ανέφερε ότι από τη στιγμή που δίδεται η διαχείριση στην ΚΡΕΤΥΚ, τότε οφείλει να παρακολουθεί και να

εποπτεύει την υλοποίηση των συμβολαίων. Ο Συλικιώτης ξεκαθάρισε, επίσης, ότι για την κυβέρνηση δεν τίθεται οποιοδήποτε θέμα και η σύσταση της εταιρείας προχωρεί κανονικά. Μάλιστα, ερωτηθείς για τις αναφορές του Κασίνη, περί έλλειψης συνεννόησης μεταξύ Υπουργείου και Βουλής, ο Συλικιώτης δήλωσε ότι η συζήτηση που έγινε την τελευταία φορά στην Επιτροπή Εμπορίου της Βουλής ήταν αρκετά ξεκάθαρη, όπως ξεκάθαρες ήταν και οι τοποθετήσεις του Γενικού Εισαγγελέα.

Πέρα από αυτά, ο Συλικιώτης επιβεβαίωσε ότι ο Κασίνης ζήτησε να διοριστεί Εκτελεστικός Σύμβουλος της ΚΡΕΤΥΚ, αλλά το αίτημα του δεν έγινε αποδεκτό, καθώς δεν μπορεί ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Ενέργειας να είναι, ταυτόχρονα και Εκτελεστικός Σύμβουλος της ΚΡΕΤΥΚ. Μάλιστα, ο Υπουργός Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού στο πλαίσιο επίδειξης καλού πνεύματος συνεργασίας, φάνηκε αρκετά ευγενικός, λέγοντας ότι ανέφερε στον Κασίνη πως είναι χρήσιμο να παραμείνει στην Υπηρεσία Ενέργειας, ενώπιον της οποίας θα τεθούν πολλά σημαντικά ζητήματα στο μέλλον.

Όσον αφορά στις επικρίσεις του Σόλωνα Κασίνη για τον Υπουργό, ο Συλικιώτης ανέφερε ότι επρόκειτο για περίπτωση, όπου ο Διευθυντής Ενέργειας μιλούσε ενώπιον δικηγόρων, εκπροσωπώντας τον Υπουργό και διατύπωσε τις προσωπικές του απόψεις και διαφωνίες. Όπως ανέφερε ο Συλικιώτης, δεν μπορεί κάποιος να εκπροσωπεί τον υπουργό και να λέει τα δικά του!

Το θεσμικό πλαίσιο της διαφωνίας

Η περίπτωση Κασίνη έχει, πλέον, ξεφύγει από κάθε θεσμικό έλεγχο. Κανένας άλλος τεχνοκράτης της δημόσιας υπηρεσίας στην Κύπρο δεν έχει υποπέσει σε μία τόσο σημαντική σωρεία λαθών και ακόμη να παραμένει στη θέση του.

Ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Ενέργειας είναι υπεύθυνος για τη διαμόρφωση και υλοποίηση της ενεργειακής πολιτικής της εκάστοτε κυβέρνησης. Δεν έχει κανένα δικαίωμα να γνωματεύει επί νομικών θεμάτων, αντικαθιστώντας τον Γενικό Εισαγγελέα ή οποιοδήποτε άλλο λειτουργό της Νομικής Υπηρεσίας της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Επιπλέον, είναι αδιανόητο να αντιτίθεται σε δημόσιες πολιτικές που προασπίζουν το δημόσιο συμφέρον, παίρνοντας ξεκάθαρη θέση εναντίον του λόγου και του ρόλου μίας κρατικής εταιρείας, πόσο μάλλον να τίθεται υπέρ των συμφερόντων οποιουδήποτε πολυεθνικού ενεργειακού κολοσσού.

Παράλληλα, ένας τεχνοκράτης διορίζεται για να εκτελεί τις αποφάσεις, μίας δημοκρατικά εκλεγμένης κυβέρνησης. Εάν διαφωνεί στη βάση κάποιου νομικού ή διοικητικού επιχειρήματος, μπορεί κάλλιστα να προσφύγει στις αρμόδιες ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, όπως για παράδειγμα ο Έφορος Εσωτερικού Ελέγχου, η Επίτροπος Διοικήσεως, η Γενική Ελέγκτρια και ο Γενικός Εισαγγελέας. Όχι, όμως, να βγαίνει δημόσια και να κοκορεύεται ότι παράκουσε την εντολή γιατί δεν το έκρινε σωστό από τη δική του πλευρά.

Ακόμη σημαντικότερο είναι το γεγονός ότι κανένας ανώτερος αξιωματούχος της δημόσιας υπηρεσίας δεν μπορεί να είναι διπλοθεσίτης και όταν αυτό το εντελώς παράλογο αίτημα απορριφθεί να θέτει και ζήτημα αξιοκρατίας.

Τέλος, δεν γνωρίζουμε τί ακριβώς ειπώθηκε στην κεκλεισμένων των θυρών συζήτηση μεταξύ Συλικιώτη και Κασίνη. Όσο κι αν το ΑΚΕΛ υποστηρίζει ότι αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα του εκάστοτε υπουργού να τοποθετεί σε θέσεις κλειδιά άτομα που χαίρουν της απόλυτης εμπιστοσύνης του, και αυτή είναι όντως η πρακτική και αυτά προνοεί το νομικό πλαίσιο, θα ήταν καλύτερο στο μέλλον ανάλογες θέσεις να προκηρύσσονται και να προσλαμβάνεται ο καταλληλότερος υποψήφιος. Παρόλα αυτά, αντιλαμβανόμαστε, επίσης, ότι κανένας υπουργός δεν θα ήθελε να εκτρέψει περισσότερο το φαινόμενο Κασίνης, καθώς αποδείχθηκε ότι ανά πάσα στιγμή μπορεί να στραφεί ανοικτά εναντίον του, χωρίς να υποστεί οποιεσδήποτε κυρώσεις.

Υ.Γ.1: **Περί σκανδάλων και διαπλοκής:** Όσοι μιλάνε για αποκάλυψη σκανδάλων, καλό θα ήταν να είναι διπλά προσεκτικοί, καθώς κάποια στιγμή μπορεί να βρεθούν οι ίδιοι στο μάτι του κυκλώνα. Για παράδειγμα, πηγές της Δέφτερης Ανάγνωσης αναφέρουν ότι κατά τη διάρκεια των τελευταίων χρόνων προωθήθηκαν συγκεκριμένες τεχνολογίες Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας

(ΑΠΕ) γιατί πίσω από τις εταιρείες που ανέλαβαν την υλοποίηση των έργων βρίσκονταν συγγενικά τους πρόσωπα. Αυτό έγινε τόσο στην περίπτωση της δημιουργίας αιολικών πάρκων (εντός μάλιστα προστατευόμενων περιοχών Φύση 2000 και χωρίς να έχουν μεγαλύτερο δυναμικό παραγωγής ενέργειας στην Κύπρο, συγκριτικά με άλλες πηγές, όπως ο ήλιος), όσο και στην περίπτωση της παραγωγής βιοκαυσίμων (χωρίς μάλιστα να πληρούν τις απαιτούμενες προδιαγραφές και να συμβάλουν στη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, όπως η προώθηση των μέσων μαζικών μεταφορών).

Υ.Γ. 2. Μια εκστρατεία δημοσίων σχέσεων ξένων εταιρειών/λόμπι μέσω κυπριακών ΜΜΕ; Ο τρόπος με τον οποίο εμφανίστηκε, αρχικά, το ζήτημα στα ΜΜΕ αφήνει υπόνοιες ότι το θέμα μπορεί να έχει να κάνει και με προεκλογικές σκοπιμότητες. όμως, επειδή η εστίαση μερικών είναι στο οικόπεδο 9, όπου συμμετέχει η γάλλο-ρωσική κοινοπραξία, η οποία είναι και ο πυρήνας της προσπάθειας συγκρότησης γεωπολιτικών συμμαχιών με βάση το «εθνικό συμφέρον» (όπως καθορίζει η νομοθεσία), τίθεται, σαφώς, θέμα κατά πόσο μερικοί προβάλουν εσωτερικά τις θέσεις, όχι απλώς ξένων εταιρειών, αλλά του διεθνούς λόμπι το οποίο ήθελε, σκόπιμα, να αποκλείσει γενικότερα τη ρωσική εμπλοκή. Και ίσως, να περιορίσει τη γαλλική. Το αν κάποιοι διεθνώς θέλουν να υπονομεύσουν τις γεωπολιτικές συμμαχίες, που οδήγησαν επιτυχίες του 2011 και 2012 είναι ένα θέμα. Το αν μερικοί στο εσωτερικό αναπαράγουν αυτή την ρητορική, χωρίς να αντιλαμβάνονται τις προεκτάσεις – ή κάνοντας ότι δεν αντιλαμβάνονται – είναι άλλο θέμα. Αλλά για αυτήν τη διάσταση θα επανέλθουμε. Ο κ. Κασίνης δεν εμπλάκηκε με αυτήν την διάσταση. όμως, η δημόσια στάση του χρησιμοποιήθηκε και σε αυτό το πλαίσιο.

Εμείς με την Τρόικα και εκείνοι με τον Ερτογάν: η αλλαγή στη σχέση Τουρκοκυπρίων-Άγκυρας

Την εβδομάδα, που πέρασε υπήρξαν δύο ενδιαφέρουσες κινήσεις στην τουρκοκυπριακή κοινότητα: από την μια, η τουρκυπριακή συντεχνία δασκάλων εξέδωσε μια δήλωση καταπέλτη για την τούρκικη πολιτική στη

βόρεια Κύπρο, αποκαλώντας την αποικιακή, ενώ από την άλλη, στο χώρο της τουρκοκυπριακής δεξιάς, εξακολουθεί να υπάρχει ένταση μετά την οριακή νίκη του Κουτσιούκ - τον οποίο στήριζε η Άγκυρα - ενάντια στον υποψήφιο που στήριζε ο Έρογλου.

Η προσπάθεια της Άγκυρας να επιβάλει την ηγεμονία της αναζητώντας τοπικά ερείσματα

Αυτές οι αντιπαραθέσεις ξεφεύγουν από τα συνηθισμένο ελληνοκυπριακό κλισέ, που διαχώριζε όλους τους τουρκοκύπριους από την Άγκυρα για να κατασκευάσει ένα βολικό, αλλά και κάπως απλοϊκό σχήμα καλών –κακών, αναλόγως των ε/κ αναγκών και επιθυμιών. Ιστορικά, η αντιπαράθεση με την Τουρκία εστιαζόταν στην τουρκοκυπριακή αριστερά. Η σταδιακή αντιπαράθεση, ωστόσο της τουρκοκυπριακής κοινότητας γενικότερα με την Άγκυρα, φαίνεται να αποκτά νέες δυναμικές, όπως φαίνεται και από τις αντιπαραθέσεις στο χώρο της τ/κ δεξιάς. Για να γίνει κατανοητό το πλαίσιο, αξίζει να δει κάποιος ποιό είναι το μοντέλο, το οποίο προωθεί η Άγκυρα. Όπως παρατηρεί ο Ν. Μούδουρος:

«…θα πρέπει να σημειωθεί, ότι λόγω και της υφιστάμενης σχέσης κατεχομένων-Τουρκίας, η εξαγωγή αυτού του μοντέλου εκσυγχρονισμού φέρει μαζί της στην Κύπρο, τα κεντρικά χαρακτηριστικά της συνταγής που ακολούθησε το κυβερνών Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (AKP) στην Τουρκία. Δηλαδή το συνδυασμό του νεοφιλελευθερισμού με το σημερινό τουρκικό πολιτικό Ισλάμ.»

http://cyprusnews.eu/nikos-moudouros/686858---vs-----.html

Σε αυτό το πλαίσιο, η τουρκοκυπριακή κοινότητα βρίσκεται μπροστά σε μια απειλή από το εγγύς εξωτερικό της. Θα μπορούσε κάποιος να κάνει και μια σχετική αναλογία με τη σχέση Ελληνικού κράτους και ελληνοκυπριακής κοινότητας πριν το 1974.

Αξίζει, ωστόσο να δούμε ευρύτερα τη σχέση Τουρκίας και Ερτογάν με την τουρκοκυπριακή κοινότητα, ιστορικά – αφού η Κύπρος υπήρξε ένα σημείο, στο οποίο ο Ερτογάν στηρίχθηκε στην αντιπαράθεσή του με τον στρατό. Και η τωρινή του αντιπαράθεση με την τουρκοκυπριακή κοινότητα εκφράζει και τις

αλλαγές στην Τουρκία, αλλά σηματοδοτεί και τη συντηρητική, πια, στροφή του κόμματος τους, αφού έχει «ολοκληρωθεί ο εκδημοκρατισμός», τον οποίο μπορούσε να προωθήσει. Και σε αυτό το πλαίσιο οι τουρκοκύπριοι, όπως και οι Κούρδοι στο εσωτερικό της Τουρκίας, αποτελούν κοινότητες που εκφράζουν με την εμπειρία τους το τέλος μιας περιόδου. Και ταυτόχρονα, θέτουν και το ευρύτερο ζήτημα της θέσης των Τουρκοκύπριων ανάμεσα σε τρεις «παίκτες»: την Τουρκία και την υπεροπτική στάση του «Χαλίφη», την ελληνοκυπριακή κοινότητα και το ζήτημα της λύσης και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ειρωνικά οι Τουρκοκύπριοι, πιεσμένοι από παντού, εξακολουθούν να είναι το κεντρικό σημείο ένα κόμβου.

Όταν η βόρεια Κύπρος λειτουργούσε ως καταλύτης για τον εκδημοκρατισμό της Τουρκίας

Η διαμάχη στο Κόμμα Εθνικής Ενότητας, το ιστορικό κόμμα της τουρκοκυπριακής δεξιάς, αποτελεί, ίσως, το πιο εκφραστικό δείκτη του γεγονότος ότι η σχέση Ερτογάν και Τουρκοκυπρίων έχει φτάσει, πια, σε σημείο ευρύτερης αντιπαράθεσης. Η τουρκοκυπριακή κοινότητα υπήρξε καθοριστικής σημασίας στην άνοδο του Ερτογάν στην εξουσία – η Κύπρος υπήρξε το πεδίο, όπου ηττήθηκε για πρώτη φορά ένα είδος κεμαλισμού και μάλιστα, με ένα λαϊκό κίνημα με αριστερές προεκτάσεις και ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Ενώ ο Ερτογάν βρισκόταν σε αντιπαραθεση με το στρατό στην Τουρκία, η στάση τους στην Κύπρο – στάση συμπαράστασης στους Τουρκοκύπριους, αλλά και στάση υποστήριξης της διαδικασίας της λύσης - ήταν ένα είδος εισιτηρίου για τις δημοκρατικές του προθέσεις, αλλά και για τις ειρηνικές προεκτάσεις της πολιτικής των μηδαμινών προβλημάτων του Νταβούτογλου. Και σε αυτό το πλαίσιο, δεν είναι τυχαίο ότι το στρατιωτικό σχέδιο «βαριοπούλα», με βάση το οποίο ο Ερτογάν ξήλωσε ουσιαστικά ότι απέμεινε από το κεμαλικό βαθύ κράτος στο στρατό, είχε ως στόχο την πιθανή λύση του κυπριακού, το 2004.

Σήμερα, ωστόσο, τα δεδομένα φαίνεται να αλλάζουν δραματικά. Ο Ερτογάν δεν είναι πια ένας ηγέτης που προσπαθεί να εκδημοκρατικοποιήσει τη χώρα του – αντίθετα, βρίσκεται στο απόγειο της δύναμης του και ήδη, μερικοί άρχισαν να τον ειρωνεύονται ως χαλίφη. Στο εξωτερικό, η Τουρκία βρίσκεται,

ήδη, σε αντιπαραθέσεις με τον περίγυρό της. Στο εσωτερικό, η ένταση με τους Κούρδους φαίνεται να οξύνεται, αλλά και η ένταση με τους κοσμικούς, αλλά και με την αριστερά – που σε ένα μεγάλο βαθμό ανέχτηκε τον Ερτογάν ως φορέα εκδημοκρατισμού απέναντι στον στρατό. Σε αυτό το πλαίσιο, η σχέση του με την τουρκοκυπριακή κοινότητα άρχισε να παίρνει μια αρνητική στροφή, από το 2011. Στις αρχές του χρόνου, ο Ερτογάν έκανε μια σειρά από παρεμβάσεις, απαιτώντας ουσιαστικά αλλαγές στις τουρκοκυπριακές δομές εξουσίας. Η οπτική από την Άγκυρα ήταν ότι το τουρκοκυπριακό προτεκτοράτο ήταν ένα πλουσιοπάροχα επιδοτούμενο μόρφωμα και έπρεπε να ενταχθεί στο νεοφιλελεύθερο πλαίσιο της τούρκικης πολιτικής. Το πρόβλημα της Άγκυρας ήταν, ακριβώς η μη ύπαρξη στην Κύπρο, λόγω της διαφορετικής ιστορικής εμπειρίας, ένα μαζικού ισλαμικού κινήματος στο οποίο να στηριχθεί η απόπειρα επιβολής της νέας ηγεμονίας στην οποία προσβλέπει η Άγκυρα. Η αντίδραση των τουρκοκύπριων στην αφ’ υψηλού κριτική από την Άγκυρα ήταν έντονη. Και ενώ, ήταν η εξωθεσμική αριστερά που κράτησε την σημαία της αντιπαράθεσης πιο έντονα, εντούτοις οι αλλαγές εμφανίστηκαν και στο εσωτερικό της τουρκοκυπριακής δεξιάς, η οποία υπήρξε ιστορικά κεφαλική.

Αναλογίες στην ιστορική εμπειρία των δυο κοινοτήτων

Θα μπορούσε κάποιος να επεκτείνει την αναλογία με τη σχέση ελληνοκύπριων και ελληνικής κοινωνίας-κράτους: όπως οι Ελληνοκύπριοι και η αντίσταση τους το 1974, αλλά και πριν, βοήθησε, τελικά, τη διαδικασία εκδημοκρατισμού στην Ελλάδα, έτσι έγινε και μετά το 2000 στην Τουρκία. Και όπως μετά το 1980, το ΠΑΣΟΚ προσπάθησε να μεταβάλει την Κύπρο από «σύμβολο της δημοκρατίας» σε χώρο επιβολής μιας δικής του ηγεμονίας - που ξεκίνησε με την υπονόμευση του μίνιμουμ προγράμματος τη δεκαετία του 1980 και έφτασε μέχρι και την παρέμβαση στις εκλογές του 1998 - έτσι και ο Ερτογάν και το κόμμα του, φαίνονται να ακολουθούν ανάλογη πορεία. Τα δεδομένα στην Κύπρο ήταν και είναι βέβαια διαφορετικά. Αλλά, οι αλλαγές και οι αντιπαραθέσεις θα επηρεάσουν αναπόφευκτα και τις δυο κοινότητες.

Οπότε, η παρακολούθηση των δυναμικών στη βόρεια Κύπρο, ίσως να είναι και ένας καθρέφτης για τη συνολική εικόνα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ – ΤΑΞΙΚΑ ΝΕΑ

Σε απεργία βρίσκονται για τέταρτη συνεχή μέρα οι Οικοδόμοι στην εταιρία G.C.C διεκδικώντας τον τερματισμό των απολύσεων, καθώς και την προστασία της Συλλογικής Σύμβασης. Οι απεργοί με τη στήριξη και την καθοδήγηση της Συντεχνίας Οικοδόμων της ΠΕΟ περιφρουρούν για τέταρτη μέρα όλα τα εργοτάξια της εταιρίας, προκειμένου να προστατεύσουν το απεργιακό μέτωπο σε περίπτωση που η εταιρία αποφασίσει να χρησιμοποιήσει υποεργολάβους.
Οι απεργοί οικοδόμοι δεν αποκλείουν το ενδεχόμενο κλιμάκωσης και επέκτασης του αγώνα μετά από συλλογική αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της απεργίας.

Σε αναβρασμό βρίσκονται οι εργαζόμενοι στις Κυπριακές Αερογραμμές, μετά την εκπόνηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης της Εταιρίας από τον οίκο Air France - KLM. Το πόρισμα του γαλλικού οίκου, το οποίο τέθηκε ενώπιον της κοινοβουλευτικής επιτροπής Οικονομικών προνοεί μεταξύ άλλων την αποξένωση σημαντικών και νευραλγικών τμημάτων της εταιρίας (τμήμα Τροφοδοσίας και τμήμα Μηχανικών), καθώς και την απόλυση πέραν των 400 εργαζομένων σε σύνολο περίπου χιλίων εργαζομένων.

Σύμφωνα με το γαλλικό οίκο, η εφαρμογή του σχεδίου θα αποφέρει κέρδη στις ΚΑ από τον δεύτερο χρόνο εφαρμογής του, της τάξης των 1.729.000 ευρώ, με αναμενόμενη κερδοφορία στον πέμπτο χρόνο εφαρμογής του, της τάξης των 18.520.000 ευρώ.

Μείωση κατά 12.5% των μικρομεσαίων επιχειρήσεων σημειώθηκε την τελευταία πενταετία, σύμφωνα με δηλώσεις του γ.γ της ΠΟΒΕΚ, Στέφανου Κουρσάρη. Αντίθετα **αύξηση παρουσιάζεται στις μεγάλες επιχειρήσεις** (πέραν των 250 υπαλλήλων) Με βάση τα στοιχεία, οι μεγάλες επιχειρήσεις από 72 (2005) σήμερα ανέρχονται σε 128.

Στις 20 Νοεμβρίου, αναμένεται να κατατεθεί στη βουλή ο Προϋπολογισμός του 2013. Σύμφωνα με δηλώσεις του Υπουργού Οικονομικών κ.Βάσου Σιαρλή, εάν μέχρι τότε έχει συμφωνηθεί το μνημόνιο με την Τρόικα, τότε θα γίνουν οι απαραίτητες προσαρμογές. Στην αντίθετη περίπτωση, ο Ποϋπολογισμός θα κατατεθεί ενσωματώνοντας τα μέτρα, όπως αυτά έχουν προταθεί από την κυβέρνηση.

Σε ανακοίνωση της η ΣΕΚ και ο γ.γ Νίκος Μωϋσέως αναφέρουν ότι, τόσο τα μέτρα της Τρόικα, όσο και τα αντι-προτεινόμενα μέτρα της κυβέρνησης, οδηγούν σε σκληρή λιτότητα και δεν οδηγούν σε πορεία ανάπτυξης της οικονομίας. Ο κ.Μωϋσέως πρόσθεσε πως η εργατική τάξη της Κύπρου καλείται να πληρώσει το τίμημα των προβλημάτων της οικονομίας, καθώς και την αχορταγία των κυπριακών τραπεζών.

Για καταστροφική πορεία της Λαϊκής Τράπεζας, έκανε λόγο εκ μέρους της ΕΤΥΚ ο γ.γ Λοΐζος Χατζηκωστής. Σε συνάντηση του με τον γ.γ του ΑΚΕΛ Άντρο Κυπριανού, ο κ. Χατζηκωστής επανέλαβε την πάγια διαφωνία της συντεχνίας για τον τρόπο περικοπών στους υπαλλήλους της Λαϊκής, εκράζοντας παράλληλα την πεποίθηση πως χρειάζονται τομές στη διοίκηση της τράπεζας. Μεταξύ άλλων, ο κ. Χατζηκωστής δήλωσε "και να ήταν να θυσιαστούμε εμείς και να δώσουμε το 50% των μισθών μας για να γλιτώσουμε το φόβο της καθόδου της Τρόικας, θα το κάναμε με ευχαρίστηση γιατί θα έπιανε τόπο, θα ήταν μια επένδυση, θα δώσουμε κάτι για να κερδίσουμε πολύ περισσότερα, αλλά δυστυχώς αυτό που πήρε η Λαϊκή και η πορεία που χαράσσει το ΔΣ και μια μερίδα εκτελεστικών, πιστεύω θα είναι καταστροφική, είτε έρθει, είτε δεν έρθει η Τρόικα, και αυτό πρέπει να αλλάξει".

Κατά πλειοψηφία εκτός 3(τριών) βουλευτών, ψηφίστηκε από την κυπριακή βουλη με την διαδικασία του επειγόντως, **ο νόμος για κυβερνητικές εγγυήσεις έως 3 δις ευρώ προς τις τράπεζες,** καθώς και θυγατρικές ξένων πιστωτικών ιδρυμάτων. Οι εγγυήσεις παρέχονται για δάνεια ή ομόλογα με στόχο την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας προς αντιμετώπιση των επιπτώσεων της οικονομικής κρίσης. Το αρχικό νομοσχέδιο προέβλεπε

εγγυήσεις μέχρι 6 δις ευρώ, αλλά μετά από ενστάσεις της αντιπολίτευσης, το ποσό μειώθηκε κατά το ήμισυ.

Τη δεύτερη επίσκεψή του στην Κύπρο πραγματοποιεί το κλιμάκιο της Τρόικας ενόψει των διαπραγματεύσεων για τη συμφωνία μνημονιακής δανειακής σύμβασης. Το κλιμάκιο αποτελείται από 17 τεχνοκράτες του ΔΝΤ, της ΕΚΤ και της Ε.Ε και αναμένεται όπως παραμείνει στο νησί για περίοδο περίπου δύο εβδομάδων.

Οι μέχρι στιγμής διαπραγματεύσεις τελούν υπό το καθεστώς του απορρήτου, μετά από υπόδειξη των Τροϊκανών. Παρόλα αυτά, από όσα έχουν διαρρεύσει τόσο στον αστικό, όσο και στον αριστερό τύπο, φαίνεται πως οι διαπραγματεύσεις θα είναι σκληρές και μακροχρόνιες.

Συγκεκριμένα, έχουν διαφανεί ζητήματα διαφωνιών, τόσο για τις λεγόμενες "κόκκινες γραμμές" της κυβέρνησης, που είναι η ΑΤΑ, το συνταξιοδοτικό και οι ιδιωτικοποιήσεις των ημικρατικών οργανισμών, όσο και για το ακριβές ποσό της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Στο τραπέζι έχει τεθεί επίσης, σύμφωνα με δηλώσεις του κυβερνητικού εκπροσώπου, η απαίτηση της Τρόικας όπως συμπεριληφθεί στο πακέτο μέτρων όρος, ο οποίος θα προνοεί την κάλυψη από το Εθνικό Ταμείο Υδρογονανθράκων ποσού για τις ανάγκες αποπληρωμής του δανείου. Σύμφωνα με τον κ. Στεφάνου, η Τρόικα απαιτεί εκταμίευση όλου του ποσού με τη μορφή των "έκτακτων εσόδων", κάτι με το οποίο διαφωνεί μέχρι στιγμής η κυβέρνηση.

Σημείο έντονης αντιπαράθεσης φαίνεται πως είναι το ύψος του δανείου για τις τράπεζες, καθώς και το καθεστώς αυτής της δανειοδότησης. Πάντως, η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί στους Τροϊκανούς, πως μέχρι το πρώτο δεκαήμερο Δεκεμβρίου θα είναι σε θέση να δώσει το ακριβές νούμερο αυτού του ποσού.

Θα πρέπει, επίσης, να σημειωθεί πως, στα πλαίσια της διαπραγμάτευσης της Κύπρου με την Τρόικα, έχουν εμφανιστεί στο γερμανικό τύπο δημοσιεύματα, που στοχοποιούν το κυπριακό κράτος ως κράτος "πλυντήριο" μαύρου χρήματος, κυρίως από τη Ρωσία. Από τη δική της πλευρά, η ρωσική

κυβέρνηση αφαίρεσε τις προηγούμενες μέρες την Κύπρο, από τον κατάλογο των κρατών που η ίδια ερευνά, για ξέπλυμα ρωσικών κεφαλαίων.

Πάντως, όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη αναγνωρίζουν, πως κομβικό σημείο στην εξέλιξη των διαπραγματεύσεων για το κυπριακό μνημόνιο, θα αποτελέσει η στάση της Ευρώπης για το ελληνικό χρέος, καθώς και οι γενικότερες εξελίξεις στις σχέσεις ΔΝΤ - Ε.Ε.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Διαβάζοντας τον Πολίτη ... Ανοίγει η Όρεξη !!!
Από τα εστιατόρια στις δεξιώσεις και ...
από το ρεπορτάζ στη γευσιγνωσία !!!

Ανατρέχοντας στις πρόσφατες αναφορές της Δέφτερης Ανάγνωσης

Σε προηγούμενο άρθρο της Δέφτερης Ανάγνωσης, με τίτλο «*Ο 'Κρυφός Πόλεμος" των Αμπελοπουλιών*» (16.10.2012), μεταξύ άλλων επισημάναμε μία έμμεση αναφορά του Πολίτη για το ζήτημα της μαζικής, παράνομης και μη-επιλεκτικής παγίδευσης, θανάτωσης και εμπορίας αμπελοπουλιών, η οποία σχεδόν να περνούσε απαρατήρητη από το δημόσιο διάλογο. Συγκεκριμένα, αναφέραμε για το περιβόητο αφιέρωμα της εφημερίδας, με τίτλο «*Τα 10 Ταμπού των Προεδρικών: Οι υποψήφιοι απέναντι στους εναλλακτικούς ψηφοφόρους*» (Κυριακή, 14.10.2012, σελ. 1, 18 & 19): «*το σχόλιο της δημοσιογράφου, είτε σαν κάλυψη / συγκάλυψη των υποψηφίων που υποστήριζαν την παρανομία και με λανθασμένα στοιχεία (όπως η εισήγηση του Νίκου Αναστασιάδη ότι δήθεν η Μάλτα εξασφάλισε*

εξαίρεση), είτε λόγω ευρύτερων θέσεων, ήταν εκφραστικό: "όσο για τα αμπελοπούλια, όλοι τα τρώνε: κρατικοί αξιωματούχοι, βουλευτές, όργανα της τάξης". «Άρα», συμπληρώνουμε εμείς, «*άμα βολεύει το παρακράτος είναι καλό; Με την ίδια λογική, προφανώς, θα μπορούσε η δημοσιογράφος να υπερασπιστεί και τη διαπλοκή και το ρουσφέτι λ.χ. Και βέβαια, είναι χαρακτηριστικό ότι τέτοια επιχειρήματα ακούγονται από άτομα που σε άλλα θέματα είναι υποτίθεται "ευρωπαϊστές". [...] Ιδού, λοιπόν, που τα αμπελοπούλια, ίσως αποδειχτούν και κομβικό σημείο για τις ευρωπαϊκές περγαμηνές – και τις ανάλογες σχέσεις*».

Σε ένα ακόμη άρθρο της Δέφτερης Ανάγνωσης, με τίτλο «*'Ταμπού' και Αμπελοπούλια: "Εναλλακτικά" Πολιτικά Ζητήματα και Νέα Κοινωνικά Κινήματα*» (17.10.2012), αναφέραμε τα ακόλουθα για το εν λόγω άρθρο του Πολίτη: «*ειδικά όσον αφορά την "αποποινικοποίηση της παγίδευσης αμπελοπουλιών", η δημοσιογράφος μεταδίδει τον λόγο των "αναγνωστών – ψηφοφόρων", επισημαίνοντας: "όσο για αμπελοπούλια, όλοι τα τρώνε: κρατικοί αξιωματούχοι, βουλευτές, όργανα της τάξης. Ποιόν κοροϊδεύουμε;" Και αφού, λοιπόν, προβαίνει σε μία μονοδιάστατη και απλουστευτική ερμηνεία του προβλήματος, στο πλαίσιο μάλιστα μίας κατεξοχήν αντιδραστικής και ανορθολογικής προσέγγισης, προσθέτει: "Κάποιος, μπορεί να ισχυριστεί ότι εδώ ο κόσμος καίγεται και εμείς ασχολούμαστε με τη θέση των υποψηφίων, όσον αφορά την πορνεία, τη μαριχουάνα ή πολύ περισσότερο για τα αμπελοπούλια. Βεβαίως, όλα αυτά συνθέτουν την κυπριακή κοινωνία και η δυσχέρεια στην οποία έχει περιέλθει η Κύπρος έχει αναγκάσει το κεφάλι στρουθοκαμήλου να βγει από το χώμα". «Κάπως έτσι*», σχολιάζαμε και πάλι, «*νομιμοποιεί σε δημοσιογραφικό επίπεδο ένα "ασήμαντο", κατά τα άλλα ζήτημα και πετάει το μπαλάκι στους υποψήφιους προέδρους! Με τη σειρά μας, βέβαια, θα προσθέταμε ότι τα ΜΜΕ αποτελούν τους αντικατοπτρισμούς μίας κοινωνίας. Συνεπώς, αν διάφορες ομάδες συμφερόντων, όπως η κοινότητα των κυνηγών και το κύκλωμα των παγιδευτών, αποφάσισαν να βγάλουν το κρυμμένο τους κεφάλι από το χώμα, ενόψει των επερχόμενων προεδρικών εκλογών, κατά τον ίδιο τρόπο τα ΜΜΕ αποφάσισαν να ακολουθήσουν το προεκλογικό πνεύμα λαϊκισμού και ψηφοθηρίας, εις άγραν "κοινωνικής αναγνωσιμότητας και εμπορικής κυκλοφορίας"!*»

Υποδεικνύοντας τα νέα μαργαριτάρια του Πολίτη

Σε ένα ακόμη πιο πρόσφατο άρθρο του Πολίτη, με τίτλο «*Στο τραπέζι του γάμου τα αμπελοπούλια: Από τα εστιατόρια ... στις δεξιώσεις θα τρέχει το Ταμείο Θήρας*» (Πέμπτη, 1.11.2012, σελ. 34), διαβάζουμε τα ακόλουθα: «*Τα αμπελοπούλια "πάνε" πλέον και στους γάμους και ασφαλώς όχι ως επίτιμοι καλεσμένοι. Το πολύπαθο και πολύγευστο πουλί σερβίρεται φέτος πολύ και στις δεξιώσεις των γάμων. Έτσι, λοιπόν, μπορεί το Ταμείο Θήρας να ψάχνει ψυγεία και εστιατόρια σε διάφορες περιοχές αναζητώντας αμπελοπούλια, στα Κοκκινοχώρια, όμως, θα τα βρει να κολυμπάνε στις σούπες που γεύονται οι νεόνυμφοι και οι άλλοι καλεσμένοι. Σύμφωνα με πληροφορίες του Πολίτη, σε πρόσφατους γάμους στην περιοχή των Κοκκινοχωρίων, τα αμπελοπούλια παρουσιάστηκαν ως ένα από τα εδέσματα των μπουφέ των εστιατορίων της περιοχής, ξαφνιάζοντας αρκετούς από τους καλεσμένους, οι οποίοι απορημένοι κοιτούσαν τη σούπα με τον εκλεκτό μεζέ. Και ασφαλώς, το έδεσμα έγινε ανάρπαστο, αφού δεν ήταν λίγοι αυτοί που πέρασαν από το μπουφέ πάνω από μία φορά, δείχνοντας προτίμηση στην "ξεχωριστή" σούπα. Έτσι, στα Κοκκινοχώρια η σούβλα και το οφτό, καθώς και άλλα γνωστά παραδοσιακά εδέσματα, περνούν τώρα απαρατήρητα, όταν στα μπουφέ φιγουράρουν τα αμπελοπούλια, ενώ φαίνεται να έχει γίνει κάτι σαν ... μόδα. Άραγε, πόσα αμπελοπούλια χρειάζεται, σε τέτοιες περιπτώσεις, η νύφη και ο γαμπρός ή ο πεθερός για να χορτάσουν οι δύο χιλιάδες καλεσμένοι; Στο μεταξύ, παρά την κρίση που καλά κρατεί, η τιμή των αμπελοπουλιών έχει αυξηθεί σημαντικά. Βλέπετε, ο έλεγχος από τον οποίο περνούν τακτικά διάφορα εστιατόρια έχει ως αποτέλεσμα η τιμή των αμπελοπουλιών να εκτοξευτεί στα ύψη. Συγκεκριμένα, μια δωδεκάδα αμπελοπούλια σε ένα εστιατόριο κοστίζει ούτε λίγο ούτε πολύ 80 ευρώ, ενώ πέρσι η ίδια ποσότητα κόστιζε 60 ευρώ. Φθηνότερα πωλούνται όταν αγοραστούν εκτός εστιατορίου. Σε αυτήν την περίπτωση η τιμή τους κυμαίνεται μεταξύ 40-60 ευρώ, ανάλογα πάντοτε με την ποιότητα τους*».

Από τα εστιατόρια... στις δεξιώσεις θα τρέχει το ταμείο Θήρας

Στο τραπέζι του γάμου τα αμπελοπούλια

Τα αμπελοπούλια «πάνε» πλέον και στους γάμους, και ασφαλώς όχι ως επίτιμοι καλεσμένοι. Το πολύποθο και πολύγευστο πουλί σερβίρεται φέτος πολύ και στις δεξιώσεις των γάμων. Έτσι, λοιπόν, μπορεί το ταμείο Θήρας να ψάχνει ψυγεία και εστιατόρια σε διάφορες περιοχές αναζητώντας αμπελοπούλια, στα Κοκκινοχώρια, όμως, θα τα βρει να κολυμπάνε στις σούπες που γεύονται οι νεόνυμφοι και οι άλλοι καλεσμένοι.

Σύμφωνα με πληροφορίες του «Π», σε πρόσφατους γάμους στην περιοχή των Κοκκινοχωριών τα αμπελοπούλια παρουσιάστηκαν ως ένα από τα εδέσματα των μπουφέ των εστιατορίων της περιοχής, ξαφνιάζοντας αρκετούς από τους καλεσμένους, οι οποίοι απαρημένοι κοιτούσαν τη σούπα με τον εκλεκτό μεζέ. Και ασφαλώς το έδεσμα έγινε ανάρπαστο, αφού δεν ήταν λίγοι αυτοί που πέρασαν από το μπουφέ πάνω από μία φορά, δείχνοντας προτίμηση στην «ξεχωριστή» σούπα.

Έτσι στα Κοκκινοχώρια η σούβλα και το οφτό, καθώς και άλλα γνωστά παραδοσιακά εδέσματα, περνούν τώρα απαρατήρητα, όταν στα μπουφέ φιγουράρουν τα αμπελοπούλια, ενώ φαίνεται να έχει γίνει κάτι σαν... μόδα. Άραγε, πόσα αμπελοπούλια χρειάζεται σε τέτοιες περιπτώσεις η νύμφη και ο γαμπρός ή ο πεθερός, για να χορτάσουν οι 2 χιλιάδες καλεσμένοι;

Στο μεταξύ, παρά την κρίση που καλά κρατεί, η τιμή των αμπελοπουλιών έχει αυξηθεί σημαντικά. Βλέπετε, ο έλεγχος από τον οποίο περνούν τακτικά διάφορα εστιατόρια έχει ως αποτέλεσμα η τιμή των αμπελοπουλιών να εκτοξευτεί στα ύψη. Συγκεκριμένα, μια δωδεκάδα αμπελοπούλια σε ένα εστιατόριο κοστίζει ούτε λίγο ούτε πολύ 80 ευρώ, ενώ πέρσι η ίδια ποσότητα κόστιζε 60 ευρώ. Φθηνότερα πωλούνται όταν αγοραστούν εκτός εστιατορίου. Σε αυτή την περίπτωση η τιμή τους κυμαίνεται μεταξύ 40-60 ευρώ, ανάλογα πάντοτε με την ποιότητά τους.

Στα 80 ευρώ τη δωδεκάδα έχει φθάσει η τιμή των αμπελοπουλιών στα εστιατόρια. Δωρεάν τα δοκιμάζουν όσοι είναι καλεσμένοι σε γάμους στα Κοκκινοχώρια.

Γέμισε η αγορά λαγούς...

Με λαγούς έχουν γεμίσει τις καταψύξεις τους οι υπεραγορές, οι οποίοι ασφαλώς δεν προέρχονται από τα δάση της Κύπρου. Οι λαγοί, οι περισσότεροι από τους οποίους εισήχθησαν από την Αργεντινή και τη Βραζιλία, υπολογίζεται να εξαφανιστούν από βδομάδας, αφού δεν είναι λίγοι οι κυνηγοί που θα τους αναζητήσουν μετά την πρώτη Κυριακή του κυνηγιού και εφόσον επιστρέψουν από τις εξορμήσεις τους... «παπαγάλοι».

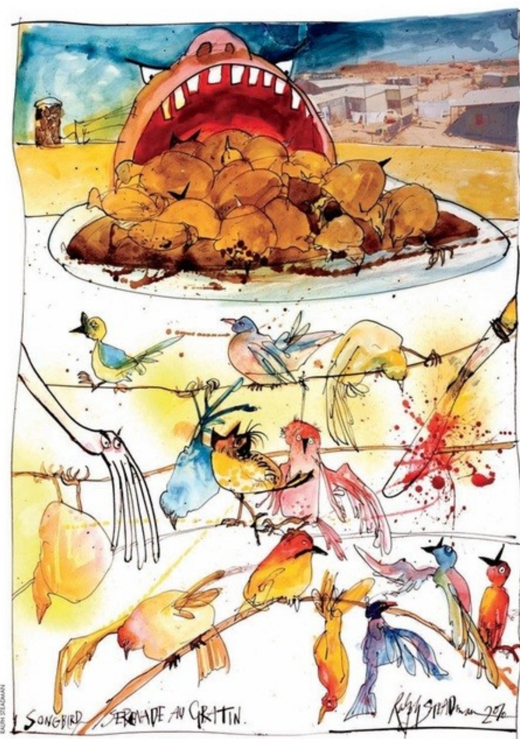
ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Το συγκεκριμένο απόσπασμα έχει έκταση μόλις 260 λέξεις, από τις οποίες σημειώνουμε τις ακόλουθες 60: «*πολύγευστο πουλί*», «*σερβίρεται φέτος πολύ*», «*κολυμπάνε στις σούπες που γεύονται*», «*ένα από τα εδέσματα των μπουφέ των εστιατορίων*», «*σούπα με τον εκλεκτό μεζέ*», «*ασφαλώς το έδεσμα έγινε ανάρπαστο*», «*δεν ήταν λίγοι αυτοί που πέρασαν πάνω από το μπουφέ πάνω από μία φορά*», «*δείχνοντας προτίμηση στην ξεχωριστή σούπα*», «*στα μπουφέ φιγουράρουν τα αμπελοπούλια*», «*έχει γίνει κάτι σαν μόδα*» ... Η αναλογία των λέξεων, όμως, δεν δείχνει απλώς το επίπεδο του αστυνομικού ρεπορτάζ, το οποίο ξεπέφτει σε γνώσεις gourmet και γευσιγνωσίας.

Παράλληλα, αφήνει να εννοηθεί ότι οι αρμόδιες αρχές πάταξης της λαθροθηρίας (Ταμείο Θήρας, αλλά πριν μερικές εβδομάδες και το Κλιμάκιο Πάταξης Λαθροθηρίας της Κυπριακής Αστυνομίας) δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους. Πρόκειται, προφανώς, για άλλο ένα δημοσιογραφικό ολίσθημα του Πολίτη, οι «πληροφορίες» του οποίου ξέχασαν να αναφέρουν στους ανταποκριτές της εφημερίδας ότι τα εστιατόρια που σερβίρουν παράνομα αμπελοπούλια είναι τα ίδια με αυτά που διοργανώνονται οι δεξιώσεις γάμου.

Πέρα από αυτά, ο Πολίτης καταλήγει να προσφέρει και τις υπηρεσίες του στα παράνομα εστιατόρια και τους «ενδιαφερόμενους μεζετζήδες», διαφημίζοντας «το πολύγευστο έδεσμα και τον εκλεκτό μεζέ» από τη μία πλευρά, αλλά και ενημερώνοντας τους «εκλεκτούς προσκεκλημένους και ματσωμένους πελάτες» για την τιμή και την ποιότητα του από την άλλη!

Αποκαλύπτοντας τη βιομηχανία λαθροθηρίας και αποδομώντας την επινοημένη παράδοση

Αυτήν τη φορά, δεν θα προβούμε σε οποιαδήποτε πρωτότυπη ανάλυση για το επίπεδο, το ύφος και το ήθος της δημοσιογραφικής αναφοράς. Απεναντίας, επιλέγουμε να παραθέσουμε ένα απόσπασμα από το έργο του σημαντικότερου ίσως ιστορικού του 20^{ου} αιώνα, του Έρικ Χομπσμπάουμ, ο οποίος έφυγε από κοντά μας πριν από έναν περίπου μήνα.

Στην εισαγωγή ενός συλλογικού τόμου που επιμελήθηκε, με τίτλο «*Η Επινόηση της Παράδοσης*», ο Χομπσμπάουμ αναφέρει μεταξύ άλλων: «*Παραδόσεις που φαίνονται ή διεκδικούν ότι είναι παλιές, συχνά έχουν εντελώς πρόσφατη προέλευση και μερικές φορές είναι επινοημένες. [...] Ο όρος "επινοημένη παράδοση" χρησιμοποιείται με μία ευρεία, αλλά όχι ανακριβή έννοια. Περιλαμβάνει, τόσο "παραδόσεις" που πραγματικά επινοήθηκαν, κατασκευάστηκαν και θεσπίστηκαν επίσημα, όσο και εκείνες που αναδύονται με λιγότερο εύκολα ανιχνεύσιμο τρόπο εντός μίας βραχείας και χρονολογήσιμης περιόδου - υπόθεση λίγων ετών ίσως - και καθιερώνονται με μεγάλη ταχύτητα. [...] Είναι φανερό ότι δεν είναι όλες εξίσου διαρκείς, αλλά αυτό που πρωταρχικά ενδιαφέρει είναι η εμφάνιση και η καθιέρωση τους, παρά οι πιθανότητες*

επιβίωσης. Με τον όρο "επινοημένη παράδοση" εννοούμε ένα σύνολο πρακτικών, οι οποίες συνήθως διέπονται, φανερά ή σιωπηρά, από αποδεκτούς κανόνες και με τελετουργική ή συμβολική φύση, και οι οποίες επιδιώκουν να ενσταλάξουν ορισμένες αξίες και κανόνες συμπεριφοράς μέσω της επανάληψης, γεγονός που αυτόματα συνεπάγεται τη συνέχεια με το παρελθόν. Πράγματι, όπου είναι δυνατό, επιδιώκουν να καθιερώσουν τη συνέχεια με ένα ταιριαστό ιστορικό παρελθόν. [...] Το ιστορικό παρελθόν στο οποίο εντάσσεται η νέα παράδοση δεν χρειάζεται να είναι μακρινό, αναγόμενο σε ένα υποτιθέμενο ομιχλώδη χρονικό ορίζοντα. [...] Εντούτοις, στο βαθμό που υπάρχει μία τέτοια αναφορά σε ιστορικό παρελθόν, η ιδιομορφία των "επινοημένων" παραδόσεων είναι ότι η συνέχεια με αυτό, γενικά, είναι πλασματική. Συνοπτικά, πρόκειται για αποκρίσεις σε καινούριες καταστάσεις που παραπέμπουν σε παλιές καταστάσεις ή που καθιερώνουν το δικό τους παρελθόν με οιονεί υποχρεωτική επανάληψη. Αυτό που κάνει την "επινόηση της παράδοσης" τόσο ενδιαφέρουσα για τους ιστορικούς των παρελθόντων δύο αιώνων, είναι η αντίθεση ανάμεσα στη διαρκή μεταβολή και ανανέωση του σύγχρονου κόσμου και στην προσπάθεια να συγκροτηθούν τουλάχιστον κάποιες όψεις της κοινωνικής ζωής μέσα σ' αυτόν ως αμεταβλητές και σταθερές. Από τη δική μας σκοπιά, πιο ενδιαφέρον έχει η χρησιμοποίηση παλιών υλικών για κατασκευή επινοημένων νεωτεριστικών παραδόσεων για εντελώς καινοφανείς σκοπούς». [Eric Hobsbawm & Terence Ranger, *Η Επινόηση της Παράδοσης* (*The Invention of Tradition*), Θεμέλιο - Ιστορική Βιβλιοθήκη (Cambridge University Press), 2004 (1983), σελ.9-24]

Σύμφωνα με το Χομπσμπάουμ, οι «*επινοημένες παραδόσεις της νεωτερικότητας*» διακρίνονται «*σε τρεις επικαλυπτόμενους τύπους: (α) σ' εκείνους που καθιερώνουν ή συμβολίζουν κοινωνική συνοχή ή την ιδιότητα του μέλους ομάδων, πραγματικών ή τεχνητών κοινοτήτων · (β) σ' εκείνους που καθιερώνουν ή νομιμοποιούν θεσμούς, κοινωνική θέση ή σχέσεις εξουσίας · (γ) σ' εκείνους των οποίων ο κύριος σκοπός είναι η κοινωνικοποίηση, η εγχάραξη πεποιθήσεων, συστημάτων αξιών και συμβάσεων συμπεριφοράς. Ενώ οι παραδόσεις των τύπων (β) και (γ) ασφαλώς επινοήθηκαν*» (στην προκειμένη περίπτωση, η εμπορία αμπελοπουλιών σε υψηλότατες τιμές και το σερβίρισμα τους σε δεξιώσεις

γάμου αντίστοιχα), «*μπορεί να προταθεί διστακτικά ότι ο τύπος (α) ήταν εκείνος που επικρατούσε*» (ως ένας κώδικας σιωπής, ένα «ομερτά» του εγκληματικού κυκλώματος που ελέγχει τη βιομηχανία λαθροθηρίας στα Κοκκινοχώρια και σερβίρει στα κρυφά αμπελοπούλια σε αίθουσες εστιατορίων), «*ενώ οι άλλες λειτουργίες θεωρούνται συνεπαγόμενες ή απορρέουσες από ένα αίσθημα ταυτοποίησης με μια κοινότητα ή / και οι θεσμοί που την αντιπροσωπεύουν, την εκφράζουν ή τη συμβολίζουν όπως το έθνος*» (ό.π. σελ.18-19).

Ειδικά, όσον αφορά στις συνεπαγόμενες ή απορρέουσες λειτουργίες τέτοιων νοηματοδοτήσεων σ' ένα ευρύτερο οικονομικό (τύπος α), επικοινωνιακό (τύπος β) και πολιτικό (τύπος γ) πλαίσιο, η «*επινοημένη παράδοση των πολύγευστων αμπελοπουλιών*» αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Από τα υπέρογκα κέρδη του παράνομου κυκλώματος εμπορίας αμπελοπουλιών και την αξιοζήλευτη γευσιγνωσία των δημοσιογράφων ανταποκριτών, οδηγούμαστε στην «*απονομιμοποίηση της παγίδευσης αμπελοπουλιών*» που προτείνει ο υποψήφιος πρόεδρος της συντηρητικής και φιλελεύθερης παράταξης, ο οποίος «*εμφανίζεται πιστός στην παράδοση*» και «*εκτιμά ότι μπορούμε να πετύχουμε παρέκκλιση όσον αφορά τα ... λαχταριστά για πολλούς αμπελοπούλια. Λέει, ναι, στην αποποινικοποίηση του παραδοσιακού τρόπου παγίδευσης με ξόβεργα, αφού πρόκειται για παράδοση*» (Δήλωση Νίκου Αναστασιάδη στην Εφημερίδα Πολίτης, Κυριακή, 14.10.2012, «*Τα 10 Ταμπού των Προεδρικών: Οι υποψήφιοι απέναντι στους εναλλακτικούς ψηφοφόρους*», σελ. 1, 18 & 19). Έτσι, λοιπόν συνδέεται «*οργανικά*» η επινόηση της παράδοσης με τη νομιμοποίηση του εγκλήματος και την «*πίστη*» του ηγέτη. Ή, μήπως, την υποστήριξη προς τον ηγέτη;

Αυτά, ως μία προσπάθεια βαθύτερης ανάλυσης του λόγου του Πολίτη και ως φόρος τιμής σε έναν από τους σημαντικότερους ιστορικούς και στρατευμένους διανοητές του «*αιώνα των άκρων*», τον Έρικ Χομπσμπάουμ.

ΔΙΕΘΝΗ

Αμερικανικές εκλογές: η νίκη μιας πολύχρωμης συμμαχίας με ταξικούς απόηχους

Η νίκη του Ομπάμα ήταν αναμενόμενη, αλλά το πλαίσιο της ήταν κάπως απρόσμενο, αν κάποιος επέμενε στις επιφανειακές αναλύσεις για τις εκλογές του 2010, όταν εμφανίστηκε το συντηρητικό «κόμμα του τσαγιού». Η τότε εμφάνιση εκείνου του λευκού κινήματος διαμαρτυρίας έδωσε την ευκαιρία να ανασυρθούν νέα κλισέ για την επανεμφάνιση της νέας δεξιάς, αλλά και για την επίδραση των φανατικά δεξιών ΜΜΕ. Οι εκλογές του 2012, αντίθετα απέδειξαν ότι οι τάσεις που εμφανίστηκαν το 2010 ήταν μεν πραγματικές, αλλά εξέφραζαν μια παρακμάζουσα πραγματικότητα. Το ότι οι ρεπουμπλικάνοι, τότε είχαν χάσει σημαντικές έδρες στη γερουσία, λόγω των ακραίων θέσεων του νέου συντηρητικού κινήματος προσπεράστηκε. Και βέβαια, σε αυτήν ην αναμέτρηση η εμφάνιση ακραίων συντηρητικών με θέσεις που έφταναν στο πυρήνα της παρανοϊκής κοσμοθεωρίας της αμερικανικής δεξιάς - ότι ο θεός επιτρέπει ακόμα και τη γονιμοποίηση και ότι αποφασίζει για την εγκυμοσύνη σε περιπτώσεις βιασμού - ήταν κάτι που προσπεράστηκε αρχικά. Όταν, όμως, αυτές οι ιδέες άρχισαν να κυκλοφορούν η αντίδραση ήταν έντονη.

Τελικά, οι γυναίκες ψήφισαν Ομπάμα και ψήφισαν υπέρ του δικαιώματος στο σώμα και στην νεφελώδη έννοια της ζωής του αγέννητου εμβρύου.

Η Άνοδος των Μειονοτήτων

Η πιο μεγάλη ήττα ωστόσο των συντηρητικών που οδήγησε το Newsweek στο σαρκαστικά τίτλο «... it’s old, it’s history» ήταν η μαζική ψηφοφορία των μειονοτήτων. Η συνολική ψηφοφορία ήταν μειωμένη σε σχέση με το 2008, αλλά οι μειονότητες ψήφισαν μαζικά και οι ισπανόφωνοι ήταν, ιδιαίτερα, σημαντικοί στον καθορισμό του τελικού αποτελέσματος. Ψήφισαν μαζικά υπέρ του Ομπάμα, τιμωρώντας τους ρεπουμπλικάνους, οι οποίοι στην τρελή χαρά της συντηρητικής υστερίας του 2010, υιοθέτησαν τις ακραίες θέσεις της ακροδεξιάς ενάντια στη μετανάστευση και μέτρα εξευτελισμού των ισπανόφωνων μεταναστών σε μερικές πολιτείες. Αντίθετα, στις λίγες περιπτώσεις που οι ρεπουμπλικάνοι, ακόμα και οι οπαδοί του «κόμματος του

τσαγιού», κατάφεραν να εμφανιστούν με ισπανόφωνο πρόσωπο πέτυχαν ανέλπιστες επιτυχίες. Ο υποψήφιος του «κόμματος του τσαγιού» λ.χ. στο Τέξας ήταν ισπανόφωνος – συντηρητικός. Και ήταν από τις ελάχιστες επιτυχίες του συγκεκριμένου κόμματος.

Την πιο εκφραστική δήλωση, πάντως, για την ήττα του λευκού κατεστημένου την έκανε ένας από τους γνωστούς συντηρητικούς σχολιαστές ο O' Reily:

«Το λευκό κατεστημένο είναι πια μειοψηφία».

http://www.guardian.co.uk/world/video/2012/nov/07/election-2012-bill-oreilly-white-establishment-minority-video

Ταξικοί απόηχοι

Η άλλη διάσταση, που ήταν σίγουρα καθοριστική, ήταν το ταξικό θέμα. Οι δημοκρατικοί κατάφεραν - έχοντας ως βοήθεια και μερικές γκάφες του Ρόμνεϊ - να κωδικοποιήσουν την εικόνα του ως ένας πλούσιος, που δεν είχε κάποια ευαισθησία για τους μη προνομιούχους. Και η μετεκλογική δήλωση δυσφορίας του O' Reilly, αλλά και άλλων συντηρητικών είχε και αυτή τη διάσταση: ότι η Αμερική «έχει αλλάξει»: Ότι η προτεσταντική ηθική έχει, πια, υποχωρήσει μπροστά στην απαίτηση για κοινωνικές παροχές.

«*Είναι μια χώρα που αλλάζει. Αλλάζει δημογραφικά Δεν είναι η παραδοσιακή Αμερική πια. Και υπάρχει το 50% του κοινού που ψηφίζει, που θέλει πράγματα… Και ποιος θα τους τα δώσει Ο πρόεδρος Ομπάμα. …Και έτσι, ενώ πριν 20 χρόνια, ο πρόεδρος Ομπάμα θα έχανε ξεκάθαρα από ένα υποψήφιο σαν το Ρόμνεϊ… Το λευκό κατεστημένο είναι πια μειοψηφία. Και οι ψηφοφόροι, πολλοί από αυτούς, νιώθουν ότι το οικονομικό σύστημα είναι φτιαγμένο άδικα για αυτούς, και θέλουν πράγματα. Θα δεις ένα μεγάλο ποσοστό ισπανόφωνων για τον Ομπάμα, συντριπτική ψήφο επίσης από τους μαύρους. Και οι γυναίκες…. Οι άνθρωποι νοιώθουν ότι δικαιούνται πραγματα..και ποιος υποψήφιος υποσχέθηκε να τους τα δώσει;»*

Η αντιπάθεια του Ρόμνεϊ για το παρεμβατικό κράτος, προφανώς, δεν το βοήθησε και η επιλογή ενός συντηρητικού νεοφιλελεύθερου αντιπροέδρου, ο οποίος εισηγείτο και τον περιορισμό των κοινωνικών ασφαλίσεων και των εναπομείναντων κοινωνικών παροχών, συσπείρωσε ταξικά μεγάλα στρώματα

εναντίον του. Η πληροφορία ότι ο Ρόμνεϊ είχε χρήματα στο εξωτερικό, ήταν το τελικό καρφί σε μια υπόγεια ταξική αντιπαραθεση.

Και μια φορά οι liberals…

Οι δημοκρατικοί, ωστόσο, κατάφεραν να συγκροτήσουν και μια ενδιαφέρουσα συμμαχία αυτών των ταξικών στρωμάτων - που συμπεριλάμβαναν και μέρος της λευκής εργατικής τάξης - με καθαρά φιλελεύθερα αιτήματα, όπως ο γάμος ομοφυλοφίλων και η νομιμοποίηση της χρήσης μαριχουάνας για λόγους προσωπικής ευχαρίστησης. Αυτό ήταν μια βαθύτερη ήττα της συντηρητική συμμαχίας που πόνταρε για τρεις, σχεδόν, δεκαετίες στον εξορκισμό της ταξικής συνείδησης, μέσα από συντηρητικά αιτήματα αντίδρασης στο πνεύμα της δεκαετίας του 60. Ο Μπους, ο γηραιότερος είχε κέρδισε το Δουκάκη το 88, με μια υστερικά ρατσιστική διαφήμιση για ένα μαύρο βιαστή που αφέθηκε λόγω φιλελεύθερης πολιτικής απέναντι στους κρατουμένους, ενώ ο υιός Μπους κέρδισε τις εκλογές του 2004, με φόντο την εναντίωση στο γάμο των ομοφυλοφίλων. Και τώρα, κέρδιζε ένας μαύρος που έπαιξε επιδέξια και συνειδητά με το θέμα του γάμου των ομοφυλόφιλων.

Διεθνής πολιτική: έχασε ο Νετανιάχου

Στη διεθνή πολιτική δεν υπήρχαν διαφοροποιήσεις. Γενικά, στην Ευρώπη, τη Ρωσία και τη λατινική Αμερική υπήρχε προτίμηση για τον Ομπάμα, ενώ στην Κίνα, μάλλον, προτιμούσαν το Ρόμνεϊ, καθώς θεωρούσαν ότι οι αντικινεζικές επιθέσεις ξεκινούν από παράγοντες των δημοκρατικών. Το νευραλγικό, όμως, θέμα είναι το μεσανατολικό, όπου θεωρείται ότι ο Νετανιάχου έκανε μια γκάφα να εκτεθεί με την υποστήριξη του Ρόμνεϊ ή την εναντίωση στον Ομπάμα. Η κακή σχέση των δύο, σαφώς, δεν θα βελτιωθεί. Αν και ο Ομπάμα, έχει τώρα την ευκαιρία να σπρώξει περισσότερο το Ισραήλ προς υποχωρήσεις ή να ενθαρρύνει αντίπαλους του Νετανιάχου. Η πιθανότητα επίθεσης στο Ιράν, στο βαθμό που υπήρχε, φαίνεται επίσης να απομακρύνεται.

Και η οικονομική πραγματικότητα έρχεται- έχουν και οι ΗΠΑ τα χρέη και τους φόρους τους: Ο Τζιώρτζ Μπους, ενώ βρισκόταν στην εξουσία, προσπάθησε να περάσει φορολογικό πρόγραμμα (αφορούσε σε φορολογικές ελαφρύνσεις) το οποίο δεν ψηφίστηκε από το κογκρέσο και αναμενόταν να

εκπνεύσει το 2011. Μετά την πρώτη εκλογή Ομπάμα, η προθεσμία του προγράμματος παρατάθηκε για δύο χρόνια. Εξαιτίας έλλειψης συναίνεσης στο Κογκρέσο, η τελική εκπνοή του προγράμματος σημειώνεται στις 31 Δεκεμβρίου 2012, με αυτόματη εφαρμογή περικοπών αρκετών δισεκατομμυρίων, περιλαμβανομένης μεταξύ άλλων της άμυνας, της παιδείας και της ασφάλειας πτήσεων. Με δεδομένο ότι οι Ρεπουμπλικάνοι διατηρούν την πλειοψηφία στη Βουλή, ενώ οι Δημοκρατικοί ελέγχουν και το Προεδρικό και τη Γερουσία, μετά και τις τελευταίες εκλογές, για να προληφθεί αυτό δημιουργήθηκε δικομματική επιτροπή, η οποία και έθεσε σε εφαρμογή τις προαναφερθείσες αυτόματες μειώσεις, σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί σύγκλιση. Μια τέτοια εξέλιξη, αναμένεται να επηρεάσει αρνητικά, ακόμα περισσότερο, την παγκόσμια οικονομική ύφεση και να ξεπεράσει σε μέγεθος την κρίση της ευρωζώνης.

Απομένουν λιγότερο από 50 μέρες για την εξεύρεση λύσης, πριν από τον οικονομικό γκρεμό όπως χαρακτηρίζεται. Γι’ αυτό, την ερχόμενη βδομάδα, αναμένεται ο Ομπάμα να συναντηθεί με τους ηγέτες τους κογκρέσου ώστε να καταβληθεί προσπάθεια αποφυγής του ‘γκρεμού’. Οι Ρεπουμπλικάνοι, φαίνεται να αρνούνται επίμονα στην αύξηση της φορολόγησης των μεγαλοεισοδηματιών. Κάποιοι από τους Δημοκρατικούς θέλουν τον Ομπάμα να είναι ιδιαίτερα σκληρός στη διαπραγμάτευση και να πιέσει τους Ρεπουπλικάνους στη φορολόγηση του πλούτου, κάτι το οποίο αναμένεται να έχει επιπτώσεις ιδιαίτερα πριν από την ορκωμοσία του στο χρίσμα του Προέδρου. Ανάμεσα τους και ο νομπελίστας Krugman που δεν φαίνεται να αγχώνεται με τις εκβιαστικές ημερομηνίες.

http://www.vpr.net/npr/164797987/

http://www.google.com/hostednews/ap/article/ALeqM5jy2WZo_a8HqccfWT5FAVpVwuGvRA?docId=f024325e89f740d784c8e535f2f12eb6

http://online.wsj.com/article/SB10001424127887324439804578107280483982220.html

http://www.reuters.com/article/2012/11/09/us-usa-fiscal-idUSBRE8A80WV20121109

Ευρώπη: Η «Ελλάδα» εκλιπαρεί μέσα σε συνθήκες οργής, ενώ στην Ιβηρική η κρίση των Τραπεζών δείχνει τα δόντια της

Τελικά, πέρασε από την ελληνική Βουλή το τρίτο Μνημόνιο. Αλλά, το όλο σκηνικό θύμιζε, μάλλον, εικόνες του περασμένου φθινοπώρου. Ένα οργισμένο πλήθος στους δρόμους, συγκρούσεις και μια κυβερνητική πλειοψηφία που φαίνεται να πλησιάζει οριακά επίπεδα. Ο Σαμαράς έχει μετατραπεί σε ένα πιστό αντίγραφο του Γ. Παπανδρέου. Λέει τα ίδια πράγματα, υπόσχεται ένα μέλλον που δεν ελέγχει και δέχεται τις ίδιες εξευτελιστικές ψυχρολουσίες. Αφού κινδύνευσε μέχρι και να μην περάσει, το Μνημόνιο, τελικά η διαδικασία ολοκληρώθηκε για να πάρει η ελληνική κυβέρνηση μια παγερά υπεροπτική απάντηση από το Βερολίνο, ότι ναι μεν τα μέτρα πέρασαν, αλλά δεν υπήρχαν ακόμα οι εγγυήσεις ότι προχωρούσε η ελληνική κυβέρνηση. Η Γερμανία φάνηκε να δυσφορεί ακόμα και για τις συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας – αλλά προφανώς και για την αστάθεια της κυβέρνησης. Αν χρειαστεί στο μέλλον μια νέα ψηφοφορία σε τέτοια θέματα είναι πια αμφίβολο ότι η χώρα θα αποφύγει τις νέες εκλογές. Έτσι, ο Σαμαράς πήγε και ο ίδιος σαν νέος Γιωργάκης να παρακαλέσει. Και οι Ευρωπαίοι άρχισαν να αποκαλύπτουν ότι ακόμα και η περίφημη στάση πληρωμών ήταν ένα σκιάχτρο για εκβιασμό. Τελικά, άρχισε να διαρρέει δεν είναι ανάγκη να δοθεί η δόση τώρα – μπορεί να δοθεί σταδιακά και υπάρχουν διάφοροι τρόποι να αντιμετωπίσει, η Ελλάδα, τις ανάγκες της, μέχρι να εκταμιευτεί η δόση.

Τα δεδομένα στην Ευρώπη πια κινούνται στο πλαίσιο της συζήτησης που έχει καθορίσει το ΔΝΤ ότι το ελληνικό χρέος είναι μη βιώσιμο – άρα είτε θα πρέπει να κουρευτεί και να χάσουν τα υπόλοιπα κράτη [να φορτωθούν δηλαδή μέρος

του ελληνικού χρέους], ή να αφεθεί η Ελλάδα να αποχωρήσει κάπως αθόρυβα απ΄ το ευρώ, ή να της δοθεί νέο δάνειο. Η Γερμανική κυβέρνηση, που έχει εκλογές το 2013, δεν φαίνεται να είναι πρόθυμη να περάσει τέτοια ρίσκα, οπότε το θέμα κινείται στη περιφέρεια μέχρι να βρεθεί πρακτική λύση ή καλή συγκυρία.

Στην άλλη μεριά της νότιας Ευρώπης, η Ισπανία βιώνει πια και έμπρακτα τις συνέπειες του σκανδάλου των τραπεζών. Σε λίγες μέρες υπήρξαν δυο αυτοκτονίες ατόμων που είχαν βρεθεί μπροστά σε έξωση λόγω των χρεών τους στις τράπεζες. Το νέο κύμα οργής έφτασε μέχρι και τις κερκίδες των γηπέδων – ένα σημαδιακό σημείο για την ισπανική κουλτούρα. Ένα πανό κρεμασμένο σε κερκίδα έγραφε την Κυριακή: «Αυτά δεν είναι αυτοκτονίες. Είναι φόνοι». Το ότι οι τράπεζες τις οποίες ξελάσπωσαν οι φορολογούμενοι πολίτες καταφεύγουν τώρα σε με τις κατασχέσεις δημιουργεί αυτονόητα ένα επιπρόσθετο ρεύμα έντασης. Σε αυτό το πλαίσιο, το κυβερνητικό κόμμα κάλεσε του σοσιαλιστές της αντιπολίτευσης σε συνεργασία για να συμφωνήσουν στην παγοποιηση των εξώσεων. Βέβαια, αυτό μπορεί να γίνει για ένα διάστημα – μετά; Οι πολιτικοί ανησυχούν, αφού η ταύτιση των τραπεζών με την πολιτική ελίτ γίνεται, όσο περνά ο καιρός και πιο έντονη στα μάτια ενός κοινού που παρακολουθεί την κατάσταση να εξελίσσεται λες και η μόνη λειτουργία της πολιτικής είναι να σώζει τις τράπεζες – ουσιαστικά η Ισπανία έχει υποβληθεί σε διαδοχικά εσωτερικά μνημόνια από το 2010 με άξονα την προσπάθεια αντιμετώπισης τω προβλημάτων από την φούσκα των ακίνητων που δημιούργησαν οι τράπεζες.
http://www.euronews.com/2012/11/11/spain-s-leaders-to-meet-to-tackle-home-eviction-crisis/

Στο μεταξύ, συνεχίζονται οι διαδηλώσεις στην Πορτογαλία, όπου πήγε και η Μέρκελ για να εκφράσει τη συμπαράστασή της στη λιτότητα. Είναι, πάντως, γεγονός πια ότι ο νότος χρειάζεται επειγόντως συνταγές εξόδου, πριν οι εκρήξεις πάρουν άλλες μορφές.
http://www.euronews.com/2012/11/12/merkel-visits-lisbon-to-reinforce-austerity/

Στα Βαλκάνια κυοφορείται και μια νέα εστία έντασης στη Σλοβενία. Ήδη τα προβλήματα των τραπεζών (και των επισφαλών δανείων) έχουν οδηγήσει τη χώρα σε προγράμματα λιτότητας – στα οποία, όμως, υπάρχει επίσης έντονη αντίδραση. Οι συντεχνίες απαιτούν να γίνει νέο δημοψήφισμα για την επιβολή νέων μέτρων λιτότητας, άνοδο του ορίου συνταξιοδότησης και ιδιωτικοποιήσεις. Μια προηγούμενη προσπάθεια επιβολής μονομερούς λιτότητας το 2011 απέτυχε, μέσα από ένα δημοψήφισμα στο οποίο πρωτοστάτησαν οι συντεχνίες και οργανώσεις φοιτητών. Την Κυριακή, έγινε ο πρώτος γύρος των προεδρικών εκλογών όπου ο υποψήφιος της κεντροδεξιάς κυβέρνησης καταποντίστηκε, ενώ πρώτος αναδείχθηκε ο υποψήφιος της κεντροαριστεράς – ο άλλος υποψήφιος που πέρασε στον δεύτερο γύρο είναι ο νυν πρόεδρος, ο οποίος έρχεται επίσης από το χώρο της αριστεράς. Ο υποψήφιος του κεντροαριστερού κόμματος είναι ο προηγούμενος πρωθυπουργός, ο οποίος θεωρείται συναινετικός. Προφανώς, τώρα πληρώνει η τότε αντιπολίτευση. http://www.euronews.com/newswires/1723062-former-slovenia-pm-sweeps-to-first-round-presidential-poll-win/

Αριστερή Ρωσία: 95 χρόνια μετά την επανάσταση και 20 χρόνια μετά την αντεπανάσταση

Η Ρωσία γιόρτασε και πάλι ετερόκλητα την επέτειο της επανάστασης του 1917. Η προσπάθεια της κυβέρνησης να αντικαταστήσει την επέτειο με μια γιορτή για την ενότητα της Ρωσίας, υιοθετήθηκε, τελικά, από τους εθνικιστές του «Η Ρωσία για τους Ρώσους», ενώ οι κομμουνιστές επιμένουν στη δικιά τους επέτειο και στην ανάλογη μνήμη.

Τί έχει μένει από την Σοβιετική Ένωση; Φαινομενικά, λίγα πράγματα, αφού το κοινωνικό και πολιτικό σύστημα έχει αλλάξει δραματικά. Η Ρωσία σε αρκετά σημεία, παρά τη διορθωτική πορεία του Πούτιν, παραμένει μια χώρα με μια, έστω και ελεγχόμενη, ολιγαρχία. Υπάρχει, επίσης, ένα πολυκομματικό σύστημα, το οποίο, όμως, κυριαρχείται από το κόμμα «Ενωμένη Ρωσία», που σε διάφορα σημεία θυμίζει το παλιό κομμουνιστικό κόμμα – ιδιαίτερα στην προσπάθεια του να εκφράσει ετερόκλητες δυναμικές.

Από την άλλη, η σοβιετική εμπειρία εξακολουθεί να πλανιέται πάνω από τη χώρα, είτε ως νοσταλγία, είτε ως υποδομή – είναι γενικά αποδεκτό λ.χ. ότι οι

βασικές παραγωγικές, αλλά και οι πολιτιστικές δομές της χώρας οικοδομήθηκαν επί Σοβιετικής Ένωσης. Η νοσταλγία, που εκφράζεται και σε εκδοχές της καθημερινότητας, παίρνει και πολιτικές μορφές. Μια πρόσφατη διάσταση, την οποία προβάλουν και τα δυτικά ΜΜΕ, είναι η εμφάνιση μιας νέας αριστεράς – νέας και σε σχέση με τα ιστορικά κόμματα κινήσεις, αλλά και σε ηλικία.

Το κομμουνιστικό κίνημα μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού

Στον ιστορικό χώρο της αριστεράς, κυριαρχεί το κομμουνιστικό κόμμα, αλλά και το άλλο μεγάλο κόμμα της αντιπολίτευσης – ή της συμπολιτεύουσας αντιπολίτευσης - το κόμμα της «Δίκαιης Ρωσίας», αντλούν την έμπνευσή τους από την νοσταλγία εν μέρει, αλλά και από την κουλτούρα της δικαιοσύνης, την οποία άφησε η σοβιετική εμπειρία. Ωστόσο, η μεγάλη στιγμή του κομμουνιστικού κινήματος ήταν σαφώς η περίοδος 1995-1998. Τότε οι κομμουνιστές, μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού είχαν καταφέρει να αναδειχθούν σε πρώτο κόμμα και στις προεδρικές εκλογές του 1996, είχαν σύμφωνα με πολλούς παρατηρητές κερδίσει τις εκλογές – στις οποίες, όμως, ανακηρύχθηκε νικητής ο Γέλτσιν στο τότε καθεστώς. Η επόμενη περίοδος, οδήγησε σε μια εντατικοποίηση των κινητοποιήσεων και το 1998, αναδύθηκε στην πρωθυπουργία ο Πριμακώφ με τη στήριξη του κομμουνιστικού κόμματος. Η οικονομική κρίση τότε, αλλά και ο πόλεμος της Γιουγκοσλαβίας τον επόμενο χρόνο, οδήγησαν στην πλήρη ανατροπή του καθεστώτος Γέλτσιν και στην σταδιακή άνοδο του Πούτιν. Η αλλαγή σηματοδοτήθηκε από την υιοθεσία από από πλευράς της νέας εξουσίας από μια σειρά θέσεων του κομμουνιστικού κινήματος, όπως η ενίσχυση του κράτους, η υπεράσπιση της «πατρίδας», κλπ. Το κομμουνιστικό κόμμα, ουσιαστικά, είχε υιοθετήσει μια πατριωτική στάση με το επιχείρημα ότι, αυτό που γινόταν μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού, ήταν ένα είδος αποικιοκρατικοποιησης της χώρας. Οπότε, ο Πούτιν χρησιμοποίησε, σαφώς, αυτήν τη ρητορική, η οποία έγινε και ηγεμονική στην Ρωσία.

Όμως, το κομμουνιστικό κόμμα έμεινε, ουσιαστικά, σαν μια αξιωματική αντιπολίτευση, χωρίς δυναμικό ρόλο. Τα πιο επαναστατικά ρεύματα της δεκαετίας του 90, όπως το επαναστατικό κομμουνιστικό κίνημα, χάθηκαν σιγά

σιγά από το προσκήνιο. Αυτή η κατάσταση έχει προκαλέσει και μια ένταση στο εσωτερικό του κομμουνιστικού κόμματος πρόσφατα, καθώς μια σειρά από στελέχη ασκούν κριτική στον ιστορικό ηγέτη του κόμματος τον κ. Ζουγκανώφ, ότι έχει μετακινήσει το κόμμα προς μη-κομμουνιστικές θέσεις με την προσέγγιση της εκκλησίας ή την έμφαση στο ρωσικό πατριωτισμό. Ο Ζουγκανώφ προσπάθησε να αντεπιτεθεί, τονίζοντας ότι έρχεται μια νέα αριστερή εποχή και να κηρύξει μια νέα σειρά κινητοποιήσεων.
http://rt.com/politics/chided-comrades-ties-oligarchs-081/

Μια νέα ρωσική αριστερά: από την Blogόσφαιρα, στον οικολογικό ακτιβισμό, στον «επαναστατικό σοσιαλισμό» και στο 1968

Όμως, η νέα ρωσική αριστερά είναι νεολαιίστικη και έχει και αρκετά καλή προβολή – εν μέρει και από τα δυτικά ΜΜΕ, τα οποία ψάχνουν για οτιδήποτε μπορεί να χαλάσει την εικόνα του Πούτιν, τον οποίο σαφώς θεωρούν ως το μεγάλο αντίπαλο. Σε αυτό το πλαίσιο, η νέα ρωσική αριστερά προβάλλεται μέχρι και από το BBC. Αλλά, δεν είναι ένα κατασκευασμένο γεγονός. Φαίνεται να εμφανίζεται μια νέα γενιά που, ενώ δεν έζησε στη Σοβιετική Ένωση, συμμετέχει σε ένα είδος συλλογικής νοσταλγίας για μια κοινωνία που την δίκαιη, τόνιζε τον πολιτισμό, αντί το εμπόρευμα κλπ. Ο πιο γνωστός εκπρόσωπος αυτής της νέα γενιάς είναι ο Σ. Ουνταλτσιώφ, ηγέτης του «Αριστερού Μετώπου», το οποίο πρωτοστάτησε στις πρόσφατες κινητοποιήσεις εναντίον του Πούτιν. Αν και η κυβέρνηση, τον κατηγορεί ότι χρηματοδοτείται από το εξωτερικό (υπήρχε συγκεκριμένη καταγγελία για χρηματοδότηση από τη Γεωργία), η μορφή του, αναγνωρίστηκε ως η πιο οικεία στο χώρο της ρωσικής αντιπολίτευσης.

Πέρα από την περίπτωση του Ουνταλτσιώφ, η ρωσική νέα αριστερά αποτελείται από διάφορες ομάδες αναρχικών αλλά και νέο-μαρξιστικών ομάδων, όπως οι «επαναστάτες σοσιαλιστές», η οποία έχει, επίσης, απήχηση στην νεολαία. Όταν, μάλιστα, ένα συντηρητικό πρακτορείο, όπως το Νόβοστι, έχει τίτλο «κόκκινη αυγή στη Ρωσία», τότε προφανώς κάτι κινείται.
http://en.rian.ru/analysis/20121023/176851932.html

Αυτές οι ομάδες ανθίζουν και λόγω της ανισότητας, αλλά και της διαφθοράς της μετασοβιετικής Ρωσίας, που συντηρεί την σοβιετική νοσταλγία. Όταν ένας εκπρόσωπος των νεοφιλεύθερων ειρωνεύτηκε το 2011, το κίνημα occupy wall street βρέθηκε, όπως ομολογεί μπροστά σε μια απρόσμενη επίθεση από την νέα ρωσική αριστερά η οποία, όπως παρατηρεί, είναι ένα αμάλγαμα σοσιαλισμού και ελευθεριακης αντίληψης που εμπνέεται από το Μάη του 1968.
http://themoscownews.com/blogs/20111114/189204179.html
Ο ακτιβισμός αυτών των ομάδων φαίνεται να απλώνεται πέρα από τις πολιτικές στις οικολογικές κινητοποιήσεις ή ακόμα και σε προκλήσεις στο κατεστημένο – όπως είναι η ρωσική εκκλησία.

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

Ένας Σημερινός Κύπριος Πολιτικός Πρόσφυγας

Πριν κάτι μέρες, μιλούσα με ένα φίλο Τουρκοκύπριο. Μου είπε πως νιώθει σαν πολιτικός πρόσφυγας. Αμέσως μετά άρχισε να το διορθώνει, υποθέτω νιώθοντας ντροπή προς αυτούς που ζήσανε και ζούνε μια άλλη προσφυγιά, λέγοντας μου «μα πως να γνωρίζω και εγώ πως νιώθει ένας πρόσφυγας;».

Ο Eddy, από τότε που ήρθε ο καιρός για να κάνει τη στρατιωτική του θητεία στα κατεχόμενα, κατάφερνε να κρατήσει το βάρος του ψηλό, έτσι ώστε να τον αποφύγει. Τον θυμάμαι το καλοκαίρι, όταν τον πρωτογνώρισα να μου λέει

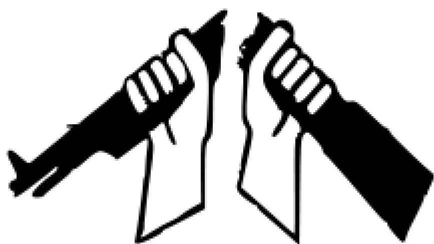
πόσο δύσκολο ήταν να κρατήσει το βάρος του ψηλά. «Τρώω τα πάντα!» μου είπε, «και χάνω βάρος, αντί να βάζω!». Θυμάμαι που τον ρώτησα ποιά είναι η εναλλακτική επιλογή και μου είπε: «Να φύγω, δεν κάνω τον κωλοστρατό».

Πριν ένα περίπου μήνα, έφυγε από την Κύπρο (μέσω των κατεχομένων) και πήγε Αγγλία, όπου ακόμη ψάχνει για δουλειά. Αν επιστρέψει σπίτι του, θα τον παραλάβουν στα κατεχόμενα και θα τον κλείσουν κατευθείαν φυλακή. Μπορεί από την άλλη να βρει δουλειά στο εξωτερικό, οπόταν αποστέλλοντας τα κατάλληλα χαρτιά στο στρατό του ψευδοκράτους θα δικαιούται να επιστρέψει για 90 ημέρες.

Ο Eddy είναι αντιρρησίας συνείδησης. Αλλά, όσο και αν είναι δύσκολο για τους Ελληνοκύπριους αντιρρησίες συνείδησης να βρουν το δίκιο τους σε αυτή την στρατόκαβλη χώρα που ζούμε, άλλο τόσο αδιανόητο είναι για τους Τουρκοκύπριους αδελφούς μας. Αυτοί, ζουν σε ένα «κράτος», όπου τα ανθρώπινα τους δικαιώματα τελειώνουν πριν τα δικά μας ... και «εμείς» φωνάζουμε επειδή έχουνε δωρεάν νοσηλευτική περίθαλψη. Δεν μειώνω, φυσικά, για κανένα λόγο και με κανένα τρόπο τις δυσκολίες που έχει να αντιμετωπίσει ένας αντιρρησίας συνείδησης στην Κυπριακή Δημοκρατία. Είμαι σίγουρη ότι στην Κύπρο του 2012, δεν υπάρχουν μόνο οι οικονομικοί πρόσφυγες, αλλά και αυτοί που ξενιτεύονται για να αποφύγουν τον στρατό. Άλλοι πάλι, επιλέγουν την εύκολη λύση, παίρνοντας το «τρελλόχαρτο» από τον γιατρό. Ωστόσο, πάντα υπάρχουν και αυτοί που επιλέγουν να φύγουν. Οι περισσότεροι το κάνουν απλά επειδή δεν θέλουν να υπηρετήσουν, άλλοι επειδή το βρίσκουν ηλίθιο και ελάχιστοι λόγω βαθύτερων ιδεολογικών πεποιθήσεων. Όποιος και να είναι ο λόγος, μήπως αυτή η πράξη δεν τους καθιστά κατά κάποιο τρόπο πολιτικούς πρόσφυγες; Ή, μήπως, η χρήση ενός τέτοιου όρου υποβαθμίζει τους πολιτικούς πρόσφυγες, όπως αυτούς που φεύγουν από την Συρία, το Ιράκ, το Αφγανιστάν και άλλες εμπόλεμες περιοχές για να ψάξουν ένα καλύτερο αύριο;

Φυσικά, πολλοί θα τους πουν προδότες και ανάξιους. Σε κάτι χώρες σαν την δική μας, μόνο όσοι είναι διατεθειμένοι να πολεμήσουν για κάτι σημαίες και σύνορα είναι άξιοι επαίνων ... μόνο κάτι τέτοιοι, γίνονται ήρωες. Εσύ που

διαλέγεις να «πολεμήσεις» για την ισότητα όλων, για κοινωνική δικαιοσύνη και ειρηνική συμβίωση ... εσύ μόνο προδότης μπορεί να είσαι σε έναν κόσμο, όπου οι σημαίες και τα λάβαρα είναι αυτά που έχουν σημασία.

Και μέσα στον παραλογισμό μου ακούω και τον Εντουάρντο Γκαλεάνο να μου απαγγέλει ... και ονειρεύομαι έναν κόσμο, στον οποίο καμία κυβέρνηση και καμία εξουσία δεν φυλακίζει όλους εκείνους τους νέους που αρνιούνται συνειδητά να υπηρετήσουν τη στρατιωτική τους θητεία, ... αλλά μόνο αυτούς που θέλουν να τους το επιβάλουν.

ΑΝΤΙΜΝΗΜΟΝΙΑΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

Επιτροπή για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση (ΕΡΑΣ)
Παρασκευή, 9 Νοεμβρίου 2012
Τα κέρδη δικά τους, οι ζημιές δικές μας;
Εκδήλωση διαμαρτυρίας ΕΡΑΣ έξω από τη Βουλή

Εκδήλωση διαμαρτυρίας κατά του επερχόμενου μνημονίου λιτότητας πραγματοποίησε την Πέμπτη, 8 Νοεμβρίου, η Επιτροπή για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση (ΕΡΑΣ), έξω από το κτίριο της Βουλής των Αντιπροσώπων. Οι διαμαρτυρόμενοι κρατούσαν πανό που ανέγραφαν

«Τα κέρδη δικά τους, οι ζημιές δικές μας;» και «Δεν θα πληρώσουν οι εργαζόμενοι τα λάθη των τραπεζών». Όπως επισημαίνει σε ανακοίνωσή της η ΕΡΑΣ, όσο οι πολιτικές λιτότητας συνεχίζουν να κυριαρχούν και να ορίζουν το πλαίσιο της ευρωπαϊκής πολιτικής, η κοινωνία θα πορεύεται σε ένα αδιέξοδο χωρίς καμία προοπτική, χωρίς καμιά ελπίδα για το μέλλον.

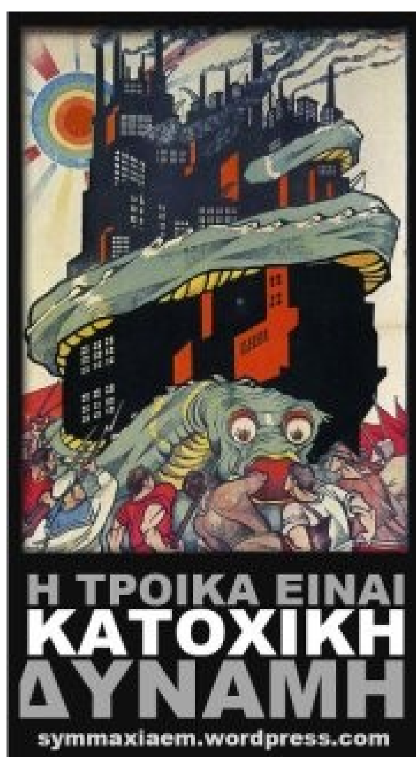
Σύμφωνα με την ΕΡΑΣ, η οικονομική κρίση αξιοποιείται για νέα μέτρα εις βάρος της εργασίας και για τη συρρίκνωση του κράτους πρόνοιας. «Περίπου 20% των Κυπριών ζουν σήμερα κάτω από το όριο της φτώχειας. Όπως είδαμε να συμβαίνει και σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, το ποσοστό αυτό θα

αυξάνεται και θα αποτελείται από τα θύματα της πολιτικής λιτότητας: από τους άνεργους, τους χαμηλόμισθους, τους συνταξιούχους, τα χρεοκοπημένα νοικοκυριά, τους κατεστραμμένους επαγγελματίες και μικροεπιχειρηματίες» σημειώνει η ανακοίνωση.

Η ΕΡΑΣ συστρατεύεται με τις δυνάμεις που αντιστέκονται στην Ευρώπη κατά των πολιτικών λιτότητας και της αποδόμησης του κοινωνικού κράτους, για μια Ευρώπη της δημοκρατίας, της αλληλεγγύης και της κοινωνικής ισότητας.

Η ΕΡΑΣ συστάθηκε τον Οκτώβριο του 2011 με στόχο να ενεργοποιήσει και να φέρει μαζί ανθρώπους της ριζοσπαστικής Αριστεράς, που αποφάσισαν σε αυτή τη συγκυρία να συνεργαστούν ισότιμα, με αλληλοσεβασμό και αλληλοδέσμευση στη βάση ενός κοινού παρονομαστή και να συγκροτήσουν μια κίνηση παρέμβασης με στόχο μια πιο συστηματική, διευρυμένη και αποτελεσματική πολιτική δράση.

Συμμαχία Ενάντια στο Μνημόνιο
Τετάρτη, 14 Νοεμβρίου 2011, 14:00
Διαμαρτυρία Κατά της Τρόικας και του Μνημονίου,
Έξω από το Υπουργείο Οικονομικών στη Λευκωσία

Διαμαρτυρία κατά της Τρόικας και του μνημονίου, έξω από το Υπουργείο Οικονομικών στην Λευκωσία την Τετάρτη η ώρα 2:00μ.μ.
Την συγκεκριμένη μέρα πραγματοποιείται Πανευρωπαϊκή Γενική Απεργία κατά της Τρόικας και των μέτρων λιτότητας.

https://www.facebook.com/events/500418443315506/

Συμμαχία Ενάντια στο Μνημόνιο ★ Λευκωσία, Κύπρος

Troika ve tasarruf tedbirlerine karşı protesto, Çarşamba günü saat 14:00'te, Lefkoşa Maliye Bakanlığı önünde.
Eşzamanlı olarak Troika ve tasarruf tedbirlerine karşı Avrupa Genel Grevi.
https://www.facebook.com/events/500418443315506/

Tasarruf tedbirlerine karşı koalisyon ★ Lefkosa, Kibris

Demonstration against Troika and their Memorandum, outside the Ministry of Finance in Nicosia, this Wednesday at 2:00pm.
On the specific day, the Pan-European General Strike is taking place, against Troika and the cuts.
https://www.facebook.com/events/500418443315506/

Alliance Against the Memorandum ★ Nicosia, Cyprus

ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Κίνηση για Ισότητα, Στήριξη και Αντιρατσισμό (ΚΙΣΑ)
Τετάρτη, 1 Νοεμβρίου 2012, 09:00-17:30
Αίθουσα Συνεδριάσεων Υπουργείου Οικονομικών,
Μιχάλη Καραολή & Γρηγόρη Αυξεντίου, 1439 Λευκωσία, Κύπρος

Η ΚΙΣΑ σας προσκαλεί σε προσεχές εργαστήριο με θέμα «Μετανάστες και το Δικαίωμα στην Ίση Μεταχείριση στην Κύπρο», το οποίο θα πραγματοποιηθεί στην Αίθουσα Συνεδριάσεων του Υπουργείου Οικονομικών, στη Λευκωσία, την Τετάρτη 21 Νοεμβρίου 2012, από τις 09:00 μέχρι τις 17:30.
Ενόψει του γεγονότος ότι λαμβάνει χώρα πριν από το Equality Summit 2012, το γεγονός αυτό προσφέρει μία ευκαιρία για ένα ευρύ φάσμα εθνικών και ευρωπαϊκών φορέων να συμμετάσχουν σε μία συλλογική και συνεκτική συζήτηση σε σχέση με την παρουσία και τα δικαιώματα των μεταναστών στην Κύπρο.
Το εργαστήριο αυτό θα αποτελείται από δύο θεματικές ολομέλειες που έχουν ως στόχο να διερευνήσουν τη

σχέση μεταξύ της μετανάστευσης και της ισότητας μέσα στο ευρύτερο ευρωπαϊκό και διεθνές πλαίσιο πολιτικής, σχετικά με τα θεμελιώδη δικαιώματα και την αποφυγή διακρίσεων. Οι απογευματινές συνεδρίες θα αποτελούνται από ταυτόχρονες θεματικές ομάδες εργασίας παρέχοντας έναν ενεργό χώρο μάθησης για επαγγελματίες, δημόσιους λειτουργούς και φορείς χάραξης πολιτικής, ώστε να μοιραστούν και να διερευνήσουν ρεαλιστικές λύσεις για την αντιμετώπιση των διαρθρωτικών προκλήσεων που αντιμετωπίζουν οι υπήκοοι τρίτων χωρών.

Οι γλώσσες εργασίας του συνεδρίου θα είναι η Αγγλική και η Ελληνική.

Σπόντες

- **Ο γρίφος του τεύχους:** Ποιός δήμαρχος με στενούς δεσμούς στη βουλή προκάλεσε τη δυσαρέσκεια συναδέλφων του, γιατί υποστηρίζει σθεναρά τη μνημονιακή συγχορδία με επιστολή του σε Υπουργό, ώστε η αναχρηματοδότηση των δήμων να εξασφαλιστεί μέσω της τρόικας και χειραγώγησε τους ‘άπειρους’ συναδέλφους του να υποβάλουν ελλειματικούς προϋπολογισμούς, ώστε να ασκηθεί πίεση στην κυβέρνηση για να ικανοποιηθεί το αίτημά του; Ένδειξη: η δυσαρέσκεια από τους συναδέλφους εκφράστηκε έντονα, μεταξύ άλλων προτρέποντας το σεβασμό στις συλλογικές αποφάσεις για να μην δημιουργούνται θέματα δεοντολογίας.

- **Υπάρχει κυπριακή δημοσιογραφική ευθιξία;** Στην Ευρώπη τελευταία (Πολωνία και Βρετανία) έχουν παραιτηθεί μερικοί αρχισυντάκτες μετά από μετάδοση ψευδών ειδήσεων. Το να ζητήσει κάποιος από τους υπεύθυνους του Πολίτη και του Φιλελευθέρου λ.χ. ευθιξία για τα πρωτοσέλιδα, αλλά και διάφορα άλλα μαργαριτάρια του Ιούλη του 2011 (τη δήθεν «εκκένωση», τη δήθεν «επιστολή Ιωαννίδη», όπως και το χωρίς ντροπή πρωτοσέλιδο ψέμα του Πολίτη, αμέσως, μετά την έκρηξη με τον τίτλο «Με οδηγίες Χριστόφια αφέθηκε στον

ανοικτό χώρο το επικίνδυνο φορτίο») θα ήταν βέβαια λογικό. Αλλά, ποιός τολμά να κοιτάξει τον ιστορικό καθρέφτη; Θα μπορούσαν τουλάχιστον οι αρχισυντάκτες να μας εξηγήσουν 1-2 πιο πρόσφατα, κατά τα φαινόμενα, ψέματα: λ.χ. αν όντως ήταν ορόσημο η 12η Νοέμβριου πώς και πέρασε και δεν έγινε τίποτα; Ούτε καν για την Ελλάδα. Έλεγαν ψέματα ή απλώς αντίγραφαν χωρίς να σκέφτονται; Θα μπορούσαν, επίσης, να μας εξηγήσουν πώς και γιατί δεν είχαν κατανοήσει (ας πούμε) το πρόβλημα, το οποίο αναμενόταν τον Ιούνιο με την ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών, αφού οι οίκοι αξιολόγησης το επαναλάμβαναν – όπως και η κυβέρνηση. Βέβαια, ότι αγγίζει τις τράπεζες έχει και τον αέρα της συγκάλυψης.

- **Υπάρχουν σκάνδαλα που λογοκρίνονται και άλλα που κατασκευάζονται:** Όταν η Βουλή απέτρεψε συζήτηση του θέματος για «παρατυπίες στη διαδικασία κατακύρωσης προσφορών στον Κυπριακό Οργανισμό Αγροτικών Πληρωμών», η πλειοψηφία των ΜΜΕ σφύριζε αδιάφορα. Ποιός και ποιοί συγκαλύπτονται; Όταν καταγγέλθηκε από συντεχνία του ΡΙΚ «παράνομη απόσπαση χρημάτων από ταμείο ωφελημάτων» πάλι χάθηκε η είδηση. Ενδιαφέρον.

- **Η επιλεκτική αμνησία των Δημοσιογράφων.** Το πιο κάτω είναι απόσπασμα από συνέντευξη του Προέδρου στο Φιλελεύθερο τον Ιούνιο 2009 – όταν οι τράπεζες, με τον Ορφανίδη και άλλους πίεζαν, να τους δοθούν και άλλα χρήματα. Είναι ένα τεκμήριο πώς, ακόμα και καλοπροαίρετοι δημοσιογράφοι μετέφεραν την υστερία των Τραπεζιτών και πώς ο Χριστόφιας προσπαθούσε να εξηγήσει ότι οι τράπεζες είχαν κέρδη - και το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν η αύξηση του ποσοστού κέρδους. Μέχρι που την πάτησαν και μας φορτώθηκαν να πληρώσουμε τις ζημιές τους. Που ο Βενιζέλος του Φιλελευθέρου καμώνεται ότι δεν ξέρει, γιατί νομίζει ότι η τρόικα είναι μια κυρία που την προσκαλείς να πιείς τσάι. Και τώρα βέβαια, οι τράπεζες, κρέμονται από τους δημοσιογράφους για να συγκαλύπτουν τα σκάνδαλά τους.

Σήμερα, προφανώς, μερικοί θα ήθελαν αυτή η συνέντευξη να μην είχε γίνει. Αλλά, έλεγαν και οι Ρωμαίοι, «τα γραπτά μένουν». Και όσοι καμώνονται ότι δεν καταλαβαίνουν ότι οι τράπεζες οδήγησαν την κοινωνία στη κρίση, μπορούν να ξεκινήσουν την επανάληψη από το 2009, για να το διερευνήσουν. Εκτός βέβαια και αν ο στόχος είναι η συγκάλυψη. Ο κ. Β. Βασιλείου λ.χ. δεν μπορεί να μην ξέρει – ήταν εκεί.

Δημοσιογράφος:*Υπάρχουν, όμως, κάποια πράγματα που θα μπορούσαν να αναζωογονήσουν την οικονομία, όπως είναι τα πιο χαμηλά επιτόκια. Μπαίνει ένα θέμα από την πλευρά της Κεντρικής Τράπεζας από τον περασμένο Οκτώβρη και τίθεται και από τις ίδιες τις τράπεζες. Έκδοση τριετών χρεογράφων που θα υποθηκευτούν στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για άντληση ρευστότητας. Για να αποκτήσουν πιο φθηνό χρήμα. Η Κυβέρνηση στο θέμα αυτό στέκεται με επιφύλαξη. Αρνητικά.*

Πρόεδρος: Για να το κάμουν τι αυτό το χρήμα οι τράπεζες;

Δημοσιογράφος: *Για να το διοχετεύσουν στην αγορά…*

Πρόεδρος: Δεν έχουν ρευστότητα οι τράπεζες;

Δημοσιογράφος *Δεν έχουν πλεονάζουσα ρευστότητα, λένε…*

Πρόεδρος:Έχουν πλεονάζουσα ρευστότητα. Και μεγάλη μάλιστα. Οι κυπριακές τράπεζες όμως δεν την αξιοποιούν. Αυτό παραδέχονται οι ίδιοι. Ότι έχουν πλεονάζουσα ρευστότητα. Συγκεκριμένη Τράπεζα, για παράδειγμα, εξασφάλισε πρόσφατα 1 δισ. ευρώ. Εκδώσαμε χρεόγραφα ¤1,2 δισ. τα οποία ρίξαμε στην αγορά.

Δημοσιογράφος *Αναζητούν χρήμα με χαμηλότερο κόστος.*

Πρόεδρος Οι τράπεζες πρέπει να διορθώσουν αυτά στα οποία οι ίδιες έχουν προχωρήσει και που σχετίζονται με τα ψηλά καταθετικά επιτόκια. Αυτό είναι το πρόβλημα των τραπεζών αυτή τη στιγμή στην Κύπρο.

Δημοσιογράφος *Σκοπεύετε να κάνετε κάποια νέα κίνηση προς τις τράπεζες, εκτός από τη δημόσια έκκληση, για μείωση των επιτοκίων;*

Πρόεδρος: Κι άλλες κινήσεις προς τις τράπεζες**;** Κάνουμε συνέχεια κινήσεις προς τις τράπεζες. Και θέλω να δω ανταπόκριση από τις τράπεζες. Έκανε κίνηση ο Οργανισμός Χρηματοδοτήσεως Στέγης. Χαμηλώνει τα επιτόκια και ο Συνεργατισμός. Είναι μια πρόκληση προς τις τράπεζες. Την οποία πρόκληση πρέπει να λάβουν υπόψη. Δόξα τω

Θεώ οι τράπεζες είναι κερδοφόρες. Με πολλά εκατομμύρια ευρώ το χρόνο. Εκτός κι αν θα πούμε ότι επειδή δεν είναι 500 εκατ. τα κέρδη και είναι 400 εκατ., ζημιώνουν. Υπάρχει κι αυτή η τάση.

- **Για το Φυσικό Αέριο: Δυσκολία κατανόησης ή μιλούν τα λόμπι των εταιρειών;** Ώστε μερικοί δεν καταλαβαίνουν, τάχα μου, γιατί με κριτήρια «εθνικού συμφέροντος», δυνατοτήτων και ρόλου στην περιοχή, η επιλογή της γαλλορωσικής κοινοπραξίας ήταν σωστή ενέργεια. Δηλαδή, υπάρχουν μερικοί που νομίζουν ότι χωρίς τη στήριξη της Ρωσίας και της Γαλλίας μπορεί να προχωρήσει, είτε η έρευνα, είτε η εξόρυξη; Ή μήπως μερικοί προτιμούν να έχει η Τουρκία το πάνω χέρι, δημιουργόντας συμμαχίες με τις πιο πάνω χώρες; Ή μήπως νομίζουν ότι οι ΗΠΑ θα έρθουν σε σύγκρουση με τη στρατηγική τους σύμμαχο σε μια τέτοια περίοδο; Και καλά η «Αλήθεια», ρίχνει ότι βρει μπροστά της προεκλογικά. Ο «Πολίτης» δεν ξέρει ότι και η Noble πήρε το οικόπεδο 12 με ιδιαίτερους όρους; Καλά η λογοκρισία πια, είναι και εσωτερική; Το ερώτημα όμως, μπορεί να είναι, δυστυχώς, ευρύτερο: είναι απλώς προεκλογικά κόλπα - κουβέντα να γίνεται δηλαδή - ή μήπως μερικοί παίζουν το παιχνίδι ξένων εταιρειών; Τουλάχιστον ο Θεοχαρίδης στο Φιλελεύθερο τελείωσε το πρωτο κείμενο του με μια αναφορά, ότι το δημοσίευμα μπορεί να βοηθήσει να διαπραγματευθεί η κυπριακή πλευρά. Δεν είχε αυτές τις τάσεις ο κ. Θεοχαρίδης σε άλλα θέματα, όπου μάλλον προωθούσε συγκεκριμένες απόψεις που έμοιαζαν να ταυτίζονται με συμφέροντα, αλλά αφού έτσι λέει τώρα…

- **Ώστε θα ξαναγινεί προσπάθεια να έρθει φυσικό αέριο για τη ΔΕΦΑ.** Και όλοι εκείνοι που έλεγαν στις αρχές του 2011, ότι θα έχουμε στο άψε σβήσε δικό μας φυσικό αέριο και ναυαγήσαν τη συμφωνία; Το κόστος της καθυστέρησης, ποιός το πληρώνει; Τις μίζες, ποιός ελπίζει να τις πάρει; Τα ΜΜΕ κάνουν πως δεν βλέπουν.

- **Μια πληκτική επανάληψη κλισέ: ποιός πλανητάρχης κ. Καρεκλά;** Ο όρος πλανητάρχης ήταν μια ατάκα που κυκλοφορούσε τη δεκαετία

του 1990. Προφανώς, η επανάληψη του όρου, κύριε Καρεκλά, το 2012, είναι μάλλον δείγμα έλλειψης κατανόησης του κόσμου, όπως άλλαξε από τα τότε που κατασκευάστηκε η ατάκα. Εν εκόλλησεν τίποτε που το Ιράκ; Οι λατινοαμερικάνοι περίμεναν την εκλογή του Ομπάμα για να του πουν ότι ξέρεις θα αλλάξουμε πολιτική για τα ναρκωτικά. Άλλος κόσμος. Οπότε, άμα ο κόσμος αλλάζει και οι ατάκες μένουν οι ίδιες, προφανώς, κάτι δεν άλλαξε στην κατανόηση…

- **Make love not war; η αμερικανική ηθική και η εξωσυζυγική σχέση, ως χειρότερο έγκλημα από την κατασκευή εμφύλιου σε άλλη χώρα:** Ώστε ο κ. Petreous, ο οποίος επέβλεψε τη συνειδητή κατασκευή και όξυνση του εμφύλιου στο Ιράκ και ανάλογα προγράμματα στο Αφγανιστάν δεν θα πάει για τα εγκλήματα του στο πεδίο της μάχης ή στις συνομωσίες για τοπικούς εμφύλιους πολέμους με στόχο το 'διαίρει και βασίλευε', αλλά γιατί είχε εξωσυγικη σχέση. Φοβερή χώρα η Αμερική. Ένας συγκριτικός ηθικός κώδικας που σπάζει κοκάλα.

- **Ίσως η εναλλακτικότερη μορφή ενέργειας**: Όχι δεν πρόκειται για κάποια ανακάλυψη από κάποιο εργαστήριο ή ομάδα ερευνητών. Η ιδέα και μόνο κάμνει σε, να αναρωθκιέσαι καλά γιατί κανένας εν το σκέφτηκε πιο γρήγορα? Πώς ακούεται η ιδέα της παραγωγής ενέργειας από το κατούρημα? Τον εκπληκτικό αυτό τρόπο ανακάλυψαν 4 αφρικάνες κοπέλες, με ηλικία μικρότερη των 15 χρονών. Οι κοπέλες παρουσίασαν το δημιούργημα τους στο ετήσιο Maker Fair Africa. Η γεννήτρια παράγει 6 ώρες ηλεκτρισμό από κάθε λίτρο κατουρήματος και το δημιούργημα είναι βασισμένο στο διαχωρισμό του υδρογόνου από το κατούρημα και την χρησιμοποίησή του στην παραγωγή ενέργειας. Μόνο και μόνο η ιδέα του ότι θα μπορούσες να χρησιμοποιήσεις το κατούρημα για κάτι τόσο παραγωγικό ανεβάζει αυτόματα αρκετά επίπεδα την ιδέα του να κατουράς. Ας ελπίσουμε κάποτε να γίνει διαθέσιμο στο ευρύτερο κοινό και να μην παραμείνει, ως μια απλή ανακάλυψη…. Οπότε, ποιόν φυσικό αέριο τζαι πελλάρες? Ειδικά τωρά

που το φυσικόν αέριον θέλουν να το πιάσουν οι «δανειστές μας», για να πληρωθούν τα σπασμένα των τραπεζών, τούτη η ιδέα μπορεί να εξιτάρει αρκετόν κόσμο…. Έτσι τζι΄αλλίως εν να κατουρούμεν ούλοι πάνω, αφού το φυσικόν αέριον θέλουν να μας το πιάσουν με τον βούρτουλα.

- **Ελευθερία στο διαδίκτυο; Πώς είπατε?** Οι συμφωνίες του τύπου ACTA/SOPA/PIPA δεν κατάφεραν να περάσουν, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι το διαδίκτυο είναι ελεύθερο. Βασικά κάθε άλλο. Την περασμένη βδομάδα, το Skype παρέδωσε, εθελοντικά, τα προσωπικά στοιχεία, καθώς και συνομιλίες του χάκερ, που πραγματοποίησε την επίθεση στο paypal, καταφέρνοντας να αποσπάσει αρκετούς κωδικούς, σε ιδιωτική εταιρεία security χωρίς δικαστική εντολή. Αυτές οι κατηγορίες είναι αρκετά σοβαρές, αφού το Skype στη συμφωνία με το χρήστη καλείται να κρατά ασφαλές όλα τα προσωπικά στοιχεία του, ενώ δικαιούται να τα παραδώσει μόνο σε όργανα της κυβέρνησης, μετά από δικαστική εντολή. Αυτό που πρέπει να ξεκαθαρίσει είναι αν το περιστατικό αυτό ήταν το πρώτο ή προηγήθηκαν και άλλα πριν. Το μόνο σίγουρο είναι ότι οι χάκερς, πλέον, δεν εμπιστεύονται το λογισμικό και καλούν την Χακ-Ζιον (Κοινότητα Χάκερς) να σταματήσει να το χρησιμοποιεί για την προσωπική ασφάλεια του καθενός.

Επιλογές από τα blogs

1. **Χαστουκόδεντρο: Η Ιστορία τιμωρεί τους αδιάβαστους**

http://www.bookbar.gr/aris-maragkopoulos-i-istoria-timorei-tous-adiavastous

2**. Στην Τράπεζα**

http://patinios.wordpress.com/2012/11/05/%CF%83%CF%84%

3. **Η Μ. Βρετανία, τα βασανιστήρια και η ΕΟΚΑ**

http://mihalismihail.blogspot.com/2012/11/blog-post.html

4. **ΠΟΙΗΜΑΤΑ για την ΕΞΕΓΕΡΣΗ του ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ (1)**

http://stithaghi.blogspot.com/2012/11/1.html

5. Ελληνικές πρεμιέρες στη Θεσσαλονίκη

http://www.doctv.gr/page.aspx?itemID=SPG3021

6. Ζήτω το Φατσοβιβλίο… Ζήτω η επανάσταση!

http://global-issues-themistocleous.blogspot.com/2012/11/blog-post.html